

ferre? ceruix tuā et frōs tuā enea
q̄ etiā p̄ tot signa nō crediderūt
et hęc de q̄rto. **Ca. v.**

Post hęc erat dies festus
iudeoz hic oñditur in
verbo esse virtus repatiā
vel restauratiua vniuersaliter et
non s̄m partem sicut ex sup̄ius
inducta patet diuisiōe. In sana
cōne em̄ filij reguli oñdit repati
onem in parte in hac sc̄z morta
li vita. hic autem ostēdit q̄ vir
tus ad suscitacōem mortuoz et
ad p̄petuā est in verbo et hac vir
tute finitur huius doctrine capitu
lū p̄ter q̄d i duas diuidit p̄tes.
In quaz p̄ma in curaciōe paliti
ci desperati huius virtutis in ver
bo incarnato vel increato p̄mit
titur signū. In secūda virtus vti
lis restauratiua toti mōditatis
supponit documētū ibi: rñdit ita
q̄ ih̄s et dixit eis amē amē dico
vobis nō pōt filius q̄c̄p̄ a se face
re. Prior haz p̄cū duo continet
sc̄z p̄fectōem miraculi et ex hoc cō
sequente p̄secucōem maligni po
puli ibi: dicebāt ergo ei iudei qui
sanctus fuerat. In p̄ma haz
tanguntur duo. In quoz p̄mo
tangūtur inducētia ad miracu
lū faciendū. In secūda p̄ficiētia
miraculū ibi: hūc ego cū vidisset
ih̄s. Inducētia autē miraculū q̄
sunt tria sc̄z tēporis sollempnitas
loci reuerēdissima s̄ctitas et infir
mi maxia necitas. De t̄pis q̄dē

sollempnitate. dicit: post hęc nō cōti
nue: s̄ pauis interpositis in qui
b? nichil famosū factū est: erat
dies festus: q̄n ipsa sollempnitas iu
deoz exegit vt oñe masculinum
apparet corā dño Exo. xxiiij. erat
em̄ hęc sollempnitas festi pentheco
stes. festū q̄d futuris tēpib? do
no sp̄s sancti fuit cōsecrandum
quo purificati festū oñe in iocun
ditate sp̄s deinceps est celebrā
dum. **Mat. p̄. Celebra iuda festi
uitates tuas et redde vota tua q̄
non adiciet vltra vt p̄trāseat in
te belial vniuersus interiit. Exo
di. xxiiij. sollempnitatez mēsis p̄mit
uoz opis tui q̄cūq; feceris i agro
celebrabis. In hac sollempnitate p̄
miciē frugū offerabātur. q̄ om
nes p̄miciē nostre sp̄i gracie et
xp̄o debentur et ideo tunc plenus
spiritus sancto a quo fluere spiritus
sanctus omnia restauras. **Ascen
dit ih̄s** cuius omnis actus ascensio
est **(iberosolimā)** **Mat. xx. et Lu
ce. xvij. ecce ascendim? iberosoli
mā et consumabūtur oīa q̄ scripta
sunt de filio hominis. Amos. ix.
qui edificat in celo ascensionē su
am q̄ omnia ad celus ascendere fa
cit q̄ sua virtute sanat et corroborat
hic est ei qui ascēiones in corde
suo disposuit in hac valle lacria
rū miserabiles p̄soas ad gaudia
celi deducēs. semp ei in festo ascē
dit vt tūc confluentib? vndiq; tur
bis virtutē suam manifestaret****

et subleuaret eos ad fidem veritatis
Ysa. xlix. Tempore accepto exau-
 diui te et in die salutis auxiliatus
 sum tui. Est autem iherosolymis ec-
 ce loci describit reuerendissima sa-
 citas describit autem a quatuor: ab
 usu sacrificiorum. a sospitate egro-
 torum. ab angelovisitante locum. ab
 effectu curacium. dicit autem circa
 usum vel ritum sacrificiorum usum
 et abusu denominationem. dicit er-
 go (Est autem iherosolymis) tanquam
 in loco sollempni divini cultus (proba-
 tica piscina) attēde quod in iherusa-
 le erat tres piscine. quarum prima
 fuit extra iherusalē collecta de aqua
 que defluxit de montibus et iste col-
 ligebatur propter terre caliditatem
 et ariditatem: et hec piscina vocaba-
 tur superior. quia extra civitatem fu-
 it in loco eminenti a quo derivata
 fluēt in civitatem quando necesse fu-
 it et in illa piscina fullones lava-
 bant lanam et pannum **Ysa. viij. et iij.**
Re. xvij. Ad extremam aqueductus
 piscine superioris in via agrum fullo-
 nis. Alia piscina fuit intra muros
 civitatis collecta de aquis a tectis stil-
 labus et alijs locis et hec ibi ad
 communem usum habebat et tem-
 pore belli aliquando in interiorē du-
 cebat ne aqua civitati deficeret.
Ysa. xxij. Congregastis aquas pi-
 scine inferioris et domus iherusalē
 vniuersas scilicet tempore obsidionis ba-
 bilonie Tercia piscina fuit circa
 templum collecta de aquis stillanti-

bus a templo et edificijs templi et
 hec erat ad ablucōem corporum ani-
 maliū que in sacrificium offerebā-
 tur et ad ablucōem sacerdotum quod
 salomon fecerat mare eneu et lute-
 res ad ablucōes illas perficiendas
 sicut dicit **iiij. Re. vij.** Et hec tra-
 stulit nabuchodonosor in babilo-
 nem et postea pauperes effecti iudei in
 loco illius piscinam in concavitatem
 lapidis in monte templi congrega-
 uerunt ubi bestie et sacerdotes lava-
 bantur et hoc est quod dicit. Est autem
 iherosolymis circa templum probati-
 ca. hoc est ab oue denūciata et de-
 nominata. quod grece probacio lati-
 ne est ouis. quod maxime de ouibus
 sacrificia fiebant: et ideo plura quam
 de alijs animalibus ibi corpora ouium
 lauabantur. piscina pro cotiarum
 quod antiphraze dicitur quod minime
 pisces habet (quod cognoscit abusu
 aqua) (hebraice bethsaida) hoc est
 domus pecorum siue pecualis
 quod ibi corpora pecorum in portu ia-
 cebant donec lauerentur et offerrentur
 et quod usus iste factus fuit tempore
 status legis. ideo reuerentiam habe-
 bat totus huius piscine locus quod
 sacrificij carnes et abluta ab eis
 sanctificabant eum. hoc significante
 spiritu sancto nostram pecorinam naturam
 ibi a concupiscentijs et peccatis esse
 abluendam et ideo fore offerendam
Rō. xij. Exhibeatis corpora vestra
 bestiam viventem sanctam deo placen-
 tem rationabile sit obsequium vestrum

P̄s. Lauabo inter inno. ma. me.
et ar. al. t. d. sic ei et nos piscinā
mūdīae hēmi? an tēplū qñ ablu
ti aq̄ lacriaz et p̄mīe mūdāmur
vt p̄i sacrificiū dō possim? offer
re. **p̄s.** Lauabis me et su. mi. deal.
Ysa. p̄. Lauami et mundi estote
auferte malū cogitacōnū vestīz
ab ocul̄ meis. (Quīqz portic? ha
bēs) h̄ ueneābilitas h̄ locū descri
bit ab hospitalitatis gr̄cia quia
ibi paupes hospitabant quos se
per deus in hoc mundo elegit Ja
co. ij. **De?** elegit paupes diuites
in fide et heredes regni qd̄ p̄misit
de? diligentib? se. Ad hospitādū
autē pauperes dicit duo. distm
ctōem receptaculorū et diuersita
tem receptorū pauperū. dicit ego
quīqz porticus h̄ns hoc ē quīqz re
ceptacula. qz quīqz sūt modi de
ficiētiū pauperū: quidā enim
sunt pauperes solo rerū defectu et
inualitudine corpis et illi habe
bant receptaculum p̄mū. Quidā
autē cum inualitudie habebāt
agitacōis et angustie inquietudi
nē p̄pter quā alijs faciebant in
cōmodū et hī habebāt recepta
culū secundū. Quidā autē habe
bant corpis talem immūdiā
quā alijs ferre nō poterāt et hī hē
bant terciā. Quidā autē men
tis tantā paciebant insamiā p̄p̄
quā itez alijs intolerabiles erāt
et illi habebāt porticū q̄ tam. alijs
autē quasi in nouissimo erāt spū

vicinā mortem expectātes et ideo
horrori alijs existentes et ideo idi
gebant porticu quinta et sic habe
bant quīqz porticus. et hoc signa
tum est Gen. vi. s̄m aliam trans
lacōez ubi dicit facies i archa bi
camerata et tricameata. bicameā
ta et tricamerata sūt quīqz receptacu
la. significat at̄ istud. quīqz homi
dis receptacula qd̄ ē scenodochi
um miserorū. Quīqz porticus sūt
receptio in corde p̄ cōpassionem.
Job. xxx. Compaciebat anima
mea paupi in ore p̄ consolacōez p̄.
Thess. v. Cōsolamini pusillam
mes et̄ in opere per supportacōez
Rō. xv. debem? at̄ nos firmiores
imbecillitates et̄ in facultate et̄ s̄
uencōe. **Jac. ij.** Si autē frat̄ et̄ so
ror nudi et̄ nō dederitis autē eis
q̄ necessaria sūt quid p̄dest ap̄d
p̄ximū et̄ deuz p̄ intercessionē. **Lu
ce. xi.** Accōmoda m̄ tres pa
nes. Sūt at̄ quīqz q̄ porticū recep
cōis pauperū faciūt. qz p̄mū ē qz
p̄ mortē nō ē loc? p̄mie. **Ecc̄s. ix.**
qd̄ cūqz valz man? tua istat̄ opa
re. qz nec op? nec rō nec scia nec
sapia ē ap̄d iferos q̄ tu p̄p̄as. se
cūda portic? ē meditacō in cōtū
dis hore et̄ q̄litate mortis. h̄ em̄
meditacō facit eū affluē visceib?
pietatis vt i corde porticūz faciat
ad recepōez paupm. **Ecc̄s. ix.**
Nescit homo finē suū s̄ sic capiū
tur aues laq̄o et̄ pisces h̄ amo sic
capiūtur homines in tēpe malo.

Tercū qđ facit porticū in cordis
 hospicio est cōsideracio impossibi
 litatis merēdi in tempe futuro a
 qđ ibi multo gr̄uiores penas sol
 uet quas omnes hic p̄ iuuamē sui
 a p̄ximi pōt delere. **Dei. x.** **Hor**
 redum est icādere in manū dei om
 nipotētis. **Eccā. ij.** **Si** p̄niam nō
 egerim? inādem? in manus dñi
 a nō in manū hominū. dñs autē
 diāt in p̄s. **Cum** accēpo temp?
 ego iusticias iudicabo a iō p̄ mi
 seicordia cautū est illud iudiciū
 p̄uenire. **Quartū** qđ de corde fa
 cit porticū pauperū est meditacō
 recōpensacōnis eius qđ ex misēi
 cordia impēditur: qđ cētuplū re
 tribuit a in tuto vbi fures nō ef
 fodiūt collocat. **Matth. xix.** **Luc.**
vij. **Matth. x.** **Cētuplū** accipiet a
 vitā eternā possidebit. **Eccā. xi.**
Mitte panē tuū sup̄ transeūtes
 aq̄s a post multa tēpa inuenies
 eum. **Qz** autē in tuto est colloca
 tū. **Thimo. p.** **Pāo** cui credi
 di a certus sū qz potēs est depōsi
 tū meū seruare in illū diem. **Ma**
th. vi. **Thesaurizate** vobis thesau
 ros i celo vbi nec erugo nec tinea
 demolit a vbi fures nō furātur.
Quāta porticus confidētia est qđ
 homo p̄ misericordiā euadit exa
 mē futuri iudicij p̄s. **Ioāid?** ho
 mo qđ miseref a cōmodat dispo
 nit sermōes suos in iudicō qz in
 eternū non cōmouebit. om̄s enī
 quib? vel affectū vel effectū misēi

cordie impēdit excusabunt eū in
 iudicio. **Jaco. ij.** **Dupe** exaltat au
 tē misericordia iudiciū. **Hic** ego
 p̄ misericordiā sui a p̄ximi sce
 notochiū cordis edificat quiqz
 porticus habēs. sed redeam? ad
 hām. **(In hīs iacebat)** **Tangit**
 loca veneracōem ex diuersitate in
 loco rēptoz pauperū a tangit qđ
 tuoz. scz languēciū quietē. multi
 tudinē. diuersitatē a cōsolaciōis
 expectacōem: que valde cōpetunt
 operib? misericordie. diāt ergo.
In hīs porticub? iacebat in lās
 a locis ad quiescēdū patis in qđ
 bus mēbra infirmoz molliter re
 cipiebātur a mūde. **Luc. x.** **Im**
posito in iumētū seminiū duxit in
 stabulū a curā illius egit. **ij.** **Re.**
ij. **Faciam?** ei cenaculum puū a
 ponam? in eo lectū a mēsam a sel
 lam a cādelabrū vt cū uenert ad
 nos maneat ibi. (multitudo maḡ
 languēcium) ad hoc enī edificate
 fuerūt portic? vt eēt infirmorū
 rēceptacula. Et ex hoc sup̄sit inciū
 qđ hospitalia p̄ ecclesiā infirmis
 edificātur. languētes autē dicun
 tur diu ifirmati qz lāguoz est lō
 gus angor a illi maiori indigēt
 misericordia. **Eccā. x.** **Breuez** lan
 guozē precidit medic? lāguoz p̄
 lixior guat medicū. multitudo au
 tē fuit in collectōe multorū in nu
 mero. magna autē fuit in expēsis
 quas ad vsus infirmoz habere
 oportuit. **Luc. vi.** **Et** om̄s turba

querbat eum tangere quod de illo vir-
tus exibat et sanabat omnes. ut
enim mihi semper per misericordias exit
de misericordia **Lu. vi.** Estote misere-
cordes sicut pater vester misericors est
Ysa. lviij. egenos vagosque induc
in domum tuam **Job. xxxi.** foris non
mansit pegerum? ostium viatorum patu-
it **(cecorum claudorum aridorum)** ecce di-
uinitas receptorum pauperum. **Cec?** aut
visu carere ad solandum vias diri-
gentes non aspiciunt. **Claud?** et per spe-
ctas ad solandum dirigentes vias a-
bulare non poterit. **Arid?** aut me-
brorum nervos arefactos et motu de-
stitutos et sensu etiam a porrigente so-
laciorum propriis viribus illam accipere non
poterit et ideo in his tribus generi-
bus miserorum maxime destituti omnes in-
telliguntur sicut beatus ille misericors
iob vias eorum in his quae per se non
poterant supplere. **Job. xxix.** oculi
sui cecum et pes claudum infirmitate
aridi paulum supple percepit **Rom. xv.**
Debem? nos firmiores inbecillita-
tes infirmorum sustinere et non nobis
placere nusquamque proprio suo place-
at ad edificacionem **(expectacionem aequi-
motum)** quod per motum aequi curabat ali-
quis in tanta multitudie sic inferi-
us habebit. **Significat** autem iste motus
aequi motum fluxibilem cordis in misericordia
quod sic aequi tota effundit a vase in
quo est ita cor misericors totum se ef-
fundit in misericordias pauperum **Ysa. lvi**
ij. Si effuderis esurienti aiaz tuam
et afflictam aiaz repleueris onem in

tebris lux tua et tenebre tue erunt
sic meridies. **ps.** hec recordat? sui
et effudi in me aiaz meam. **Iste** aequi
motus ad huc curat et subleuat mul-
torum miseras. **Tren. ij.** effunde quasi
aquam cor tuum ante conspectum domini. sic
ergo aequi mouet in consolacione pau-
perum **(Angelus autem domini)** tangitur
hic reuerencia loci ex visitacione an-
geli. **Pi** autem queritur quare iste visi-
tabat ab angelo. **Dicit** quodam quodam
sequentes apocrypha quae ab historiis
grecorum ad nos deriuata sunt et di-
cunt scribi in ea quae apud grecos exi-
thimiacam vocat historia quam primum
archa quodam iherosolimitana? dicitur
scripsisse quod cum salomone edificaret
templum de lignis lybani quae remanere
runt ibi quodam ligna cedrina et cyprina
fina ex quibus crux domini postea fuit per-
pata. hec ergo ligna in loco illo
paulatim optata sunt terra primo et tunc
postea ibi piscina fieri natabat
ligna in piscina quae percedente tempore propter
aquam imbibitam grana effusa in fun-
do non natacia iacebant. **Dicit** etiam
quod hec ligna tempore passionis domini
ex natate contra consuetudinem in ce-
perunt ad visum hominum et quod propter li-
gna illius sanctitatem loci angelus
visitauit et aequi etiam virtute curacionis
egrorum accepit. hec autem deum quod
nulla probat autoritate eadem facili-
tate tenent quae probat. **Probabiliter**
ego dicere quod reuerentiam accepit pi-
scina. tum a fratre. tum a misterio. a fratre
autem dupliciter. scilicet ab ablucione factotum et

hostiarum et ab hospitalitate pauperum
 ubi receptorum. **A** misterio autem quod
 ibi spiritus sanctus dignitatem figuralem
 hostiarum ostendere voluit propter dig-
 nitatem passionis christi quam in eis fig-
 nificata fuit et ideo angelus locum il-
 lum visitauit. **Mat. iij.** Ecce mitto
 angelum meum qui praeparabit viam an-
 te faciem tuam pusillosque et infirmos
 aliud solacium non habentes libenter
 visitant angeli. **Mat. xvij.** An-
 geli pusillorum semper vident faciem pa-
 tris mei quam in caelis est et ideo langu-
 dum lazarus singulariter inter omnes
 descendentes ab hoc mundo angeli
 leguntur portasse in sinu abrahe.
Luc. xvi. Hoc est ergo quod dicit
Angelus autem domini propter loca re-
 uerentiam secundum tempus aliquid quod non
 omni tempore hoc enim reseruatum est
 soli christo qui omnis quod vellet et quan-
 tumcumque vellet curaret. **Filio** ei tan-
 to maior datur virtus curacionum
 quanto melior est filius angelo. **De**
bre. p. Tanto melior angelis effe-
 ctus quanto differenciae nomen per illis
 hereditauit. **Hic** autem angelus di-
 citur domini quod virtute non sua sed domini
 cuius erat minister hoc effectus. **De**
bre. p. Nonne omnes administrato-
 rum spiritus sunt in ministerium missi propter
 eos qui herentur salutis? **(Descende-**
bat secundum tempus) in propria persona et sin-
 gulari effectu (in piscina) ante portu-
 cus effusa qui descensus gratiam cu-
 randi significabat allata. **Gen. xx**
vij. Et angelos descendentes pe-

eam **Joh. p.** Videbitis angelos de-
 scendentes et ascendentes super filium
 hominis (et mouebat aquam) ut infir-
 mi ex ipso aqua motu scirent gratiam
 curacionis adesse. **Sciendum** autem
 est quod forte motu mouebat et ideo
 inferi dicitur quod turbabat quod a
 fundo commiscebat quod relictus fue-
 rat ex ablucione de carnibus factis
 cum aqua sanctificationis et curacio-
 nis ut baptismus significetur com-
 mixtus cum passione christi qui cura-
 tionem spiritualem perfectam exhibitu-
 rus fuit. **Talis** ergo motus fuit in
 aqua. **Ezec. xxxvi.** Effundam super
 vos aquam mundam et mundabimini
 ab omnibus iniquitatibus vestris.
(Et qui prius descendebat in piscinam)
 prius enim descendit qui in sanctifica-
 tione aque purioris inuenit aquam
 antequam ad alios usus applicaretur
 et prius descendit qui seruicio ami-
 mo deuotionis gratiam quesivit quod
 ille prius festinauit de primo locorum
 dicit **Apo. vlt.** Quid michi an-
 gelus fluuium aque viue splendentem
 tanquam cristallum procedentem a sede
 dei et agni de secundo parte **Cor. ix.**
Hic currite ut comprehendatis.
Ysa. lv. Omnes facientes venite ad
 aquam (post motionem aque) et tan-
 git virtutem curatiua propter quam in
 reuerentia fuit locus (sanctus fiebat
 a quantumque detinebat infirmitate)
 .ij. **Mat. iij.** In loco est quedam
 veri dei virtus. **Na** ipse qui in caelis
 habet habitacionem visitator et

adiutor ē loci illi? **Gen.** xxviii. ve
re dñs ē i loco isto qñt at h̄ qre i
loco illo nō oī tpe oēs sanabāt
vt eēt p̄f̄ior siḡficacō futurorū.
Ad h̄ at dō q̄ sic d̄. **heb.** vij. n̄l
ad p̄f̄m̄ adduxit lex q̄ iō p̄t̄cla
re h̄m̄ tps̄ q̄ h̄m̄ n̄m̄ qd̄ ē i p̄te si
gnū debuit eē p̄f̄ h̄m̄ tps̄ q̄ h̄m̄
vniūsitatē curator. h̄ em̄ exegit
tps̄ ip̄f̄cōis q̄ sua ip̄f̄ctōe mit
tebat ad xp̄z̄ p̄f̄m̄ curatorē oīm
p̄s̄. q̄ p̄p̄iat̄ o. im̄. tu. q̄ sanat o.
infirm̄. tu. **Ecc̄.** xxxiii. d̄as̄ s̄aitatē
q̄ vitā q̄ b̄ndictōez. (**Erat** at qd̄a
h̄) tāgit hic infirmitatis miseri
am. h̄ac at exaggerat tripliāt. a
natura. a lōgitudine infirmitatis
ab ip̄a infirmitate. a nat̄a qd̄e i h̄
q̄ d̄ic̄: qd̄a h̄: f̄c̄is ad p̄ḡiez d̄ei
q̄ iō miserād̄? colēs itell̄m̄ q̄ iō
diligēd̄? **Gen.** i. ad ymagiez q̄ p̄
pe dei f̄c̄is ē h̄. de sc̄do **Deu.** 33. di
lexit p̄p̄os oēs sc̄i i maib̄? q̄ f̄it
(triginta octo ānos h̄is) ecce lon
gitudō infirmitatis. p̄s̄. **Daup** s̄i
ego q̄ i laborib̄? a iuētute mea
d̄ic̄ em̄ **Ar̄.** q̄ iste ab ānis pue
rilib̄? f̄it palitic? q̄ nunq̄ san? q̄
iō magis miserād̄? p̄s̄. **Contur**
bata s̄it oīa ossa mea q̄ a. me. t.
est val. **Lu.** xiiij. h̄ac at filiā abra
he quā alligauit sathanās ecce
decē q̄ octo āni s̄it nō oportuit te
solui a vinclo isto in die sabbati
q̄ si d̄ic̄t̄ ymo oportuit p̄p̄t̄ diu
turnā ei? infirmitatē ne sp̄ ḡuetur
M̄. at. xxxviii. ānoz siḡficat de

f̄c̄m̄ a denario q̄ fide trinitatis. q̄
triginta s̄unt ter decē q̄ n̄s̄ trigi
ta q̄ surgit ex hoc q̄ fides trinita
tis in decalogū d̄uc̄t̄. **Infirmus**
autē in h̄is infirmitatē siḡt̄ i fi
de trinitatis q̄ op̄acōne decalogi.
Octo autē q̄ sup̄s̄unt signāt octo
bt̄idines q̄ **Mat.** v. enūerāt̄ q̄ i
firmat? i eis siḡt̄ infirmitatē vt̄
tis circa illā q̄ bt̄ificāt̄ q̄ sic infir
m? iste in fide q̄ op̄e q̄ vt̄ute siḡfi
cat infirmū. q̄ hec tria tāgunt̄ in
p̄s̄. **Cor** mei turbatū ē i me qd̄
est p̄ncipiū op̄acōnū dereliquit
me vt̄? mea q̄ causa ē bt̄itudis q̄
lumē oculoꝝ meoꝝ in fide nō est
meū q̄ iō iste totus erat miser q̄
miserabilis (in infirmitate sua)
q̄uis oīs dolor sit qd̄a infirmitas
q̄ egritudo t̄n̄ palis̄ specialit̄ ē
infirmitas q̄ n̄l firmū in mēbris
relinq̄t̄ h̄ oīa dissoluit. Ita q̄ se
vsu mēbroꝝ iuuat̄ nō possit. p̄s̄.
Miserere michi d̄ne qm̄ infirm?
s̄i sana me d̄ne qm̄ turbata s̄it
ossa mea. **P̄**ignificat autē ista i
firmitas passiois būorē cupie
mēbra resoluētē q̄ dissoluētē. vñ
Mat. ix. mar. ij. **Lu.** v. palitic?
nō poterat p̄ seip̄s̄ venire ad ille
s̄i. h̄ a quatuor portat? per tegu
las submissus ē an̄ eum. **Ysa.** p̄.
A planta pedis vsq̄ ad verticēz
nō est in eo sanitas (h̄uc ergo cū
vidis̄z ih̄s̄ ac) hic tangūt̄ ea q̄
faciunt ad perfectōem miraculi.
Dicuntur autem hic tria scilicet

sanancia sanitate pfecta ostenden
 dia et calumiam contra cristum osten
 decia Vanacia autem sunt tria scz
 misericordia xpi: consensu egru:
 et uerbu virtutis: qd impat infir
 mitati: misericordia notat in duo
 bus In visu miseri et in cognicio
 ne loqe infirmitatis infirmi. De
 pmo dicit hunc ergo infirmu cu
 vidisset oculo misericordie. **Ma
 pie. iij.** In tempore erit respectus eo
 ru. **Dic** oculo misericordie sama
 ritan? vulnento appropians alli
 gavit vulnera ei? **Luc. x. Exo. iij.**
Vides vidi afflictioez populi mei
 q est in egipto et gemitu eius au
 diui et descendi liberare eu. **(Et cu
 cognouisset q iam multu temp?
 habere in infirmitate sua)** et hoc
 ante cognouit vtute deitatis. sed
 nuc ad modu cognoscetis se ha
 bet quado misericordia impedit
 qz tuc pximu se facit **Luc. x. Pro
 xim?** est qui facit misericordia in
 illu **Tobie. v.** Forti animo esto
 in pximo est vt a deo cureis (dic
 ei) elicies consensu et in hoc signat
 q dissencies no curat ab infirmi
 tate spuali. qz ponit obieez spiri
 tui sancto (**Vis san? fieri?**). q. d.
 in voluntate tua est quia tu tibi p
 peccatu causa infirmitatis fuisti
 sicut infra patebit vbi dicit ecce
 san? fact? es ia noli peccare ne de
 teri? aliquid tibi contingat et ideo
 voluntate ad me a peccato couer
 te. sicut ad autorez salutis tue et

curaberis **Ozee. xiiij.** **Vanabo** co
 triciones eoru diligam eos sponta
 nee qui auersus est furor me? ab
 eis (**Rndit ei languid?**) **Dic** po
 nit languidi consensu et dicitur
 duo quoz pmu inopie allegaco
Secdm autem ostensio impotencie
 in se ipo. **Dicit** ergo (dne) ecce co
 fessio maiestatis et potencie. **Dest.
 xiiij.** **Dns** vniuersoz tu es (no ha
 beo homine) inopie est allegacio
 qz nullu habz adiuuatem **Job.
 vi.** **Ecce** non est auxiliu michi in
 me necessarij qz mei recesserunt a
 me ps. **Amici** mei et proximi mei
 aduersu me appropinquauerunt et
 steterunt. q. d. bene habeo volunta
 te s inopia tanta est q no habeo
 adiuuatem **Ecc. li.** **Respiciens** era
 ad adiutoriū hominu et non erat
 (vt cu coturbata fuerit aqua) qn
 reliqe sacrificioz immiscetur in
 aqua vt ab eis vim curacois ac
 cipiatur (mittat me) pximu (in pi
 scina) et sic deest adiutoriū homi
 et hoc signat q peccator omi desti
 tuit auxilio humano. vn in psal
 mo dicit **Sp̄s** vadens et non redi
 ens qz p se vadit in peccatu sed
 no p se redit ex ipso (dū venio ei
 ego) significat infirmitate in ipo vi
 res no hntez et hest dū ego venio
 p conatu aliquē infirmitatis mee
 (ali?) forior et me potecior (ante
 me descēdit) in aqua et sic labore
 exhibeo sine fructu laboris **Job.
 xvi.** **Nunc** qz oppssit me dolor

me? et in nichilū redacti sūt oēs
art? mei. qz omnia naturalia mea
sūt oppressa **Ysa. xxxviii.** qñ leo
sic strī. ut omnia ossa mea **Dan. x.**
solute sūt pages mee et nichil i
me remāsit virū et hoc qdē facit
pctū in hōie qz tollit cōiōez scōz
p quā debet hri adiutorium ab
alio et vulnear naturā per quā de
bet hri auxiliū in seipso (dicit ei
ih̄s) qz elicit cōsensum ad grāz
sanantē (surge) ecce verbū virtu
osum ad sanandū. p̄s. misit ver
bū suū et sanavit eos et eripuit
eos de intericōib? eoz **Dicit autē**
tria quoz vnū est factiū sanita
tis. secūdū aut restitutiū v̄tu
tis. terciū causatiū cōsolidacōis
Dicit ergo: surge: hoc est sursum
te age iā sanitate restituta et pctō
te depmēte depulso. qz pctū vt
cā infirmitatis anime corp? ab
erectōne dep̄ssit **Baruch. iij.** sur
ge et sta in excelso. hoc est sursum
te age pctō celestia in corde et
tēdendo te ad supiora in corpore.
Col. iij. Si cōsurrexistis cū xp̄o
q̄ sursum sunt querite et ideo taliter
curati a xp̄o in lenia cordis gra
cias agētes dicit. **Ipsi obligati**
sūt et ceciderūt. nos autē surrexi?
et erecti sum? in mēte a pctō et ere
cti sum? qz iam et oculos et man?
in celū ad deū extēdim? (tolle ḡ
batū tuū) ecce v̄bū restauratiū
v̄tutis. lectū ei q̄ añ sustētabat et
portabat infirmū nūc portat et su

stinet v̄tutē h̄is vigorosus et n̄
possz hoc facere nisi restituta sibi
virtute. p̄s. **Dabit** v̄ci sue v̄ez
v̄tutis. hoc em̄ omino cōseqns qz
xp̄s deiv̄tus et deī sapientia q̄ scit
et p̄t verbo suo det sanitatē cu
plena virtute **Heb. i.** portās oīa
verbo v̄tutis sue. sic aut p grāz i
t? purgavit pctū infirmi atez. ita
p̄v̄tutē itus deleuit vicia et addi
dit v̄tutis vigorē **Jobel. iij.** In
firm? dicat qz fortis ego sū (et ā
bula) ecce verbū cōsolidacōis q̄
cōglutiata sūt mēbra paralitica p̄
us dissoluta q̄ dū dissoluta eēt ā
bulae nō poterāt et sic aīa p̄ incō
stāciā cōcupie dissoluta retrogres
su virtutis incedē p̄mū nō pote
rat **Tren. p.** Pctū peccavit ibi? et
p̄pterea instabilis facta ē **Actu.**
ij. Protin? cōsolidati sunt bases
eius et plāte et exiliēs stetit et am
bulabat et intrauit cū illis ābu
lans et laudās deū. hoc autē ābu
laciō p̄fectū signat meritū et virtu
tis. p̄s. **Sti** immaculati in via q̄
ambulant in lege dñi. sic ego fa
ctū est miraculū et int? in aīa et ex
teri? in corpore **Est** autē cōiōdē
fm̄ **Crisp.** qz mire paciē et hūilita
tis et longanimitatis et sp̄i fuit iste
eger. paciē qz frustrat? labore se
pissie descēdes in aquā ad v̄ba i
paciē et blasphemie non prupit.
Jaco. p. Paciēcia op? p̄fectum
habet vt sitis p̄fecti et integri in
nullo deficiētes **Lu. xxi.** In paciā

vestri possidebitis animas vestras
 huius autē fuisse in hoc agnoscitur
 quod licet miserum fuit tamē
 ad hoc quod sanaretur a domino: non
 prodoneū existimavit **Genes. xxxij.**
Minor sum cunctis misera combo
 tuis. secūdi palipo. vlt. **Non** sum
 dignus videre altitudinem celi pre
 multitudine iniquitatis mee qui ir
 ritavi iram tuā **Lōgaminitas** au
 tē ei? in hoc deprehēditur quod diu
 iacēs semp grām expectavit **He**
bre. vij. Sic lōgaminitas ferēs
 adeptus est re promissio es p̄s. **Ex**
pecta dñm virilit̄ age rē. **De** spe
 autē laudatur in hoc quod vndi qz
 se vidēs destitutū non desperavit
Rō. iij. Qui cōn spem in sp̄e cre
 didit **Rō. v.** Spes non cōfundit
 p̄s. **Non** cōfundas me ab expecta
 cōe mea et iō videtur iste q̄si fine
 exēplo singularis et ideo etiā hāc
 graciā inter tot infirmos solus p
 meruit. **Non** em̄ fine causa istū et
 n̄ alios curavit **(Et statim rē.)** ecce
 effectus cōstitutū? sanitatis et vi
 goris et cōsolidacōis s̄m quod tria
 dixerat cristus. **Dicit** ergo et statim
 ne credatur paulatim redisse sani
 tas sicut quando natura paulatim
 operat̄ sanitatē quia sicut gregē
 nescit tarda rerū molimina san
 di spūs graciā **Eccl. xxxij.** **Vsqz**
 ad mortē piclitat? sum horū cau
 sa et liberat? sum graciā dei **Jere. x.**
vij. Dana me dñe et sanabor rē.
Hec autē sanitas in grā fuit **(su**

stulit grabatū suū) **Grabatū** di
 citur a graba quod est caput. quia
 est lectus portabilis in quo solū ca
 put instrumēto requiescit. **Porta**
 vit autē lectum illū in signū resti
 tute virtutis et sic portat penitēs
 onus peccati in quo prius requiescit
 quādo iniuncta sibi pro peccato por
 tat penitentiam p̄s. **Sicut** onus graue
 grauante sūt sup me **Luc. v.** **Tulit**
 ego lectū suū in quō iacebat mag
 nificās deum et om̄is plebs ut vi
 dit dedit laudē deo **(et ambulabat**
sicut gradu corpis **)** **Ita** profectu
 virtutis p̄s. **Ibūt** de virtute in
 virtutē quoad usqz videat deus
 deorū in syon **Apo. iij.** **Ambula**
bunt meū in albis quod digni sūt
(Erat autē sabbatū in die illa)
 ecce determinacō temporis ex quo
 apud imperitos factū habuit ca
 lumiam. **Isa. lxvi.** **Erit** mēsis ex
 mēse et sabbatū ex sabbato et iō
 quies dei fuit s̄ctificacō sabbati
 ut requiesceret quod longo labore con
 fractus fuerat **Isa. xxvij.** **Hec** re
 quies mea reficite lassum et hoc est
 meū refrigeriū vnde hoc est opti
 ma sabbati. hoc est dñe quietis
 obseruacō quod tamē iudei carna
 les nō intelligebāt **(Dicebāt** er
 go iudei) **Hic** incipit ps illa que
 est de persecucōe que orta est ex mi
 raculo. **Diuiditur** autē in partes
 duas. **In** quarū prima ponit ca
 lumia facti **In** secūda ponitur ca
 lumia cōtra factorē ibi abiit ille.

Adhuc por illaz h3 pagrpbos
quq3 In qz prio pmit fca calum
ma a iudeis In scdo allegaco au
toritatis ad fca defefioez fco ifro
gaco autoris fca ppt calumia au
toritatis In qito dispofat ocaul
tacio dmi donec femi bn publica e
tur In qito maifestaco autois
facti ad ofutacoez calumia cu dic
ergo : Dicebat ergo iudei: malici
ofi a inuidi pfa. vi. **Exceca** cor po
puli h3 a aures ei3 agguat a oau
los eius claudet ne forte videant
oculis a aurib3 audiat a corde in
telligat a curat a sanat eos (sab
batuz e) dies feriat **Exo. xx.** Oe
op3 feruile no facietis in eo a ibi
de memeto vt die sabbi scifices .
Ysa. lviii. si abstuleris a sabbo
pede tuu face voluntate tua in die
fco meo vocaberis sabbatu delica
tu a femi dmi glosu . **Et h3 ptedut**
nescietes q op3 feruile e qd ad
feruitate mala a sbiectoer inclia
uit q sic d3 : **Jo. viii.** q facit pecem
feru3 est pti sanare aute egros
op3 est libtatis a liberaois sic in
supradicta **Ysa. lviii.** autoritate
est pbatu **Sificaco** aute sabbi
est sca3 cordis quiete cofirmato
corde in dno retinere a hoc maxie
facit q omib3 dei aicis pdest a pro
fuit sep aute ille voluntate no sua
h3 dei in sabbo pficat **Adhuc** aut
tollere lectuvt dicit **Cris.** op3 fu
it neccitatis a hoc sep licuit facere
in die sabbi ppt qd boues a afimi

a fossis in sabbo extrahant et
adaqbant sic supra lucam mueres
dicunt ergo iudei ei q salu3 fact3 fu
erat sabbatum est (no licz tibi)
ppter legis phibicoez (tollere g
batu tuu) qz **Qui. xv.** ligna colli
ges in die sabbatu papit lapida
ri. h3 colligens ligna lucz in colli
gendo qfuit a sic feruile in auai
cia perpetravit **Iste** aute pauper
portado lectu sibi neccaru reserua
uit a alij infirmo in porticu locu
dedit **Ysa. liii.** dilata locu teto
rij tui fac spaciū vt bitem a ideo
fine causa calumabant hoc femi.
(rudit eis) infirm3 ptendes auto
ritate dmi legis (q me sanu fecit)
a sic vtute dmi in se onsa se dms
legis esse pbauit (ille) tate auto
ritatis (michi dixit tolle gbatuz
tuu a abula) a huic obediendu
fuit **Actu. iiii.** si iustuz e in aspau
dei vos pcius audire q3 deuz vos
iudicate maxime cum eia moy
ses no nisi p signum se pbauerit
audiendu. **Exod. iiii.** Si no cre
dent verbo signi poris credent v
bo signi sequitis **Job. iij.** Nemo
pot facere hec signa que tu facis
nisi fuerit deus cum eo (**Interro
gauerunt ergo euz**) **Tercus** est
pagrphus verbi inquirunt fa
cti autorem vt imponant sibi ca
lumniam (quis est ille homo?)
non dicunt esse deum quia infir
mitatem eius pretendebant ppt
calumia qua face intedebat a io

dicunt q̄s est ille homo? **Joh̄. x.**
Tu cū homo sis facis temetip̄m
 deū (q̄ dixit tibi) cōtra legē (**Tol**
le grabatū tuū et ambula) nec di
 cunt qui te tam lōga infirmitate
 detentū sanauit. quia hāc virtu
 tem in cristo negabāt et occulta
 bant q̄tūm poterāt **Ysa. xxx.** **Di**
 cūt videntib? nolite videre et aspi
 cētib? nolite aspicere nobis q̄ re
 cta sunt loq̄m̄m̄ nobis placētia
 videte nobis errorem auferte a me
 viam declinate a me semitā cessz
 a facie nr̄a sanct? israhel (**Is autē**
q̄ san? factus fueāt nescieb at q̄s
esset) **T**angitur hic dispēsatiua
 dñi occultatio. videt autē falsum
 esse q̄ iste nesciuit euz. qz profes
 sus fuit dñm cū curaret eū. **P**ed
 dicendū q̄ sciuit eū esse curatorem
 et virtutē habere diuinā s; nō di
 stincte cognoscebat eū in p̄sona
 patria: et gñe **Joh̄. p̄mo.** **E**t ego
 nesciebā cū vt autē magis ocul
 tare? subditur (**I**hesus autē de
clinabat a turba cōstituta in lo
co) miraclo ei factō statū ad locū
 miraculi cōfluxit turba et dñs ne
 laudē appetere videre? a loco tur
 be declinabat **Joh̄. viij.** **E**go glo
 riam meā non quero. **D**icūt autē
 q̄dam q̄ declinabat frenentē tur
 bam iudeorū p̄pter sabbatū. qz
 nondū venerat hora eius ad paci
 endū. sed primū est probabili?
 vnde **Aug?** **N**oli ihesū querere
 in turba. nō est tanq̄ vn? de tur

ba (**P**ostea) **D**ic ponit dñi ma
 nifestacō post miraculū iam p̄pa
 latū propter cui? propalacōem
 se dñs subtraxeat ne p̄pter p̄sen
 ciā ip̄si? ab inuidis sup̄primere?
Sap̄ie. ij. **G**riuis est nobis etiā
 ad videndū. postea ergo p̄palato
 iā miraculo et soluta turba (iueit
eū ihesus in tēplo) in quo forte
 grās egit deo de p̄cepto beneficio
 sanitatis p̄ma **Thessa. vltio.** **I**n
 om̄ib? grācias agite (et dixit ei)
Instrues eum ad cautelā futuro
 rū (ecce) per signa euidentia (san?
 fact? es) dei beneficō (iā) de cetero
 (noli peccare) h̄est habe firmā vo
 lūtatem non peccādi. qz om̄e pec
 catū ex volūtate sicut ex radice p̄
 cedit **Mat. vij.** **N**ō potest arbor
 mala. h̄ est mala volūtas fruct?
 bonos facere neqz arbor bona fru
 ctus malos facere. **ij.** **C**or. viij.
Si volūtas prompta est s̄m id
 qd̄ habet accepta est nō scdm̄ id
 qd̄ nō habet. **Gen. iij.** **S**ubter
 te est appetit? illius (ne deteri? ti
 bi) i pena eterna (aliqd̄ at̄gat)
 q̄ in pena tempali factū est **Ecc̄.**
vij. **R**e semies mala in sulcis in
 iusticie et nō metes ea i septuplū
Ecc̄. xij. **N**ō est ei bene q̄ assidu
 us est in malis. **Mat̄. xij.** **F**uit
 nouissima homis illius peiora p̄
 orib? (abiit ille hō) **D**ic incipit
 pars illa q̄ est de p̄secucōe iudeo
 rū propter miraculū **C**ū em̄ ante
 calūniarētur factū nūc p̄sequit?

faciēte. post q̄ nouerūt dicitur
autē hic duo. In quoz p̄mo acci-
piūt facientis noticiā. In secūdo
at in p̄secutione oñdit euāgelista
iudeoz maliciā. dicit ergo: abijt
ille hō: qui de palatio san? effūis
(et nunciavit iudeis) non ut dele-
tor s̄ ut magnaliū dei p̄dicatoz.
Thob. xij. Opa dei reuelare et con-
fiteri honorificū est. **Math. ix.** dif-
famauerūt eū in totā regione il-
lā (quib? ess?) s̄m nomē suū au-
tor salutis (q̄ fecit eū sanū). p̄s.
Saluasti ei nos ex affligētibus
nos et eos q̄ oderūt et fudisti. ij. ma-
ch. ix. cōtestabat oib? maifestā
dei v̄tutē. Illi at vñ edificari debu-
erāt ad fidē inde scādalizabātur
ad mortē et infidelitatis execratiōez
et h̄ ē qd̄ seq̄tur. (propterea p̄secūban-
tur iudei ihm) tāgit autē duo sez
p̄secutiōez p̄t violatiōez sabbati
et p̄secutiōez p̄t h̄ qd̄ dicebat se
eē filiū dei et h̄ p̄ ordinē tinent in
līra. dicit ergo: p̄tēa p̄secūbant eū
iudei: legē ignorāter zelātes **Rō.**
x. Testioniū p̄hibeo illis qd̄ zelū
dei hēant s̄ nō s̄m sciaz. Ignoran-
tes at iusticiā dei et suā q̄retes sta-
tuere iusticie di nō sūt s̄biecti (qz
h̄ faciebat i sabbō) opinātes qd̄
nil p̄it? eēt faciendū i sabbō. s̄ ab
oī ope vacādū. **Gen. i.** bñdixit di
ei septio et sc̄ificauit illū qz in ip̄o
requieuit ab oib? opib? suis. Ar-
guebāt ergo qd̄ si de? i sabbō req̄-
euit ab ope suo at nil sit d̄mū? et

vtali? q̄ op? d̄mū qd̄ tūc req̄esce-
dū fuerat ab oī ope hōim q̄ntū
cūqz sit vtile et d̄mū. Ad hoc autē
p̄ instanciā r̄ndet d̄ns dices (ibe-
sus autē r̄ndit eis) instāciam fe-
res ad vltimū qd̄ inducebāt (p̄-
me?) q̄ est in cel? q̄uis in sabbō
cessauerit ab oī ope creatiōis di-
sponiōis et ornatiōis tū (vltimū mō-
opatur) gubernando et restaurā-
do qd̄ corrūpitur in opere p̄pagā-
do. hoc enī patz ad sensum et ido
nulla indiget p̄bacōe et p̄ hoc pa-
ter nō soluit sabbatū ergo cū (et
ego operor) restaurans et repans
corrupta et sanans infirma nō sol-
uo sabbatū. s̄ in operādo me p̄ri-
oformo et sicut a p̄ncipio creatio
disponēdo et ornando opatus sū-
tū ip̄o ita facio et modo et per hoc
patz qd̄ plene r̄nsūm est perfidie
iudeoz. **Ysa. xxvi.** Oīa opera n̄ra
operat? es d̄ne in nobis. **Joh. p̄.**
Oīa per ip̄sū facta sunt et sine ip̄o
factum ē nichil. Querūt tamē q̄-
dam an x̄ps violauerit sabbatū
qd̄ videt violasse p̄ hoc qd̄ **Luce.**
vi. dicit d̄ns est filius hominis etiā
sabbati. per hoc enī inuit qd̄ vio-
lauit et violare potuit vt d̄mū?
legis existens. Ad hoc ibidē dicit
cuius vestiz afinus aut bos in fo-
ueam cadens nō stinuit extrahet
illum in die sabbati? et per hoc vi-
detur dicere qd̄ opera necessitatis fa-
cta in die sabbati nō soluūt sab-
batum. Adhūc autem et omnia

hmoi. dicendum q̄ in precepto de
 sabbo duo significabatur. vnū
 q̄dem qd̄ est morale de lege natu
 rali existens et hec est significacō
 q̄tis scilicet vt quies cordis fir
 ma et mūda seruetur quia vt di
 cit **Augustin?** - omnis humana
 pueritas est vt fruendis et frui
 vtēdis. **Augustin?** Item nō est
 faciendum nisi in eo bono quo fru
 endū est - quia hoc solum est in
 quo quiescit et contra qd̄ nichil
 desideratur et q̄ sic quiete non san
 dificat puerus est. sic dicit **Au
 gustin?** - Omnis hūana puerfi
 tas et. quia sic id qd̄ est via po
 nitur p̄ fine et id qd̄ est finis po
 nitur p̄ via et ratio naturalis di
 ctat hoc om̄i homini. hec autē est
 lex naturalis que sicut dicit **Basi
 lius** in naturali lege est descripta
 in naturali iudicatorio: qd̄ est ra
 tio natural̄ hominis dicens quid
 faciendū et quid cauendum est in
 cōmūib? principijs morū que
 ordināt vitam et ideo hoc in tabu
 lis cordis scriptū est a deo indele
 biliter tanq̄ in lapide et ideo nun
 q̄ potest habere dispensacōnem
Aliud autē significabat in pre
 cepto sabati qd̄ est diei vni? in
 septimana ad feriandū determi
 nacio qd̄ antiq̄tus propter mū
 di p̄fectōnem cum nullum aliud
 maius opus diuinū deus ostēdis
 set determinatū est ad diem sep
 timū et hoc ratio naturalis non di

ctat et ideo ad legem nature nō p̄
 tinet. sed ex causa qua dictū est
 determinata est dies illa nō sine
 racōne quia homines feriātes su
 sp̄si a negocijs et occupacōib?
 proprijs: libero corde a sollicitu
 dine possint redire per cōsideraci
 onem et gustū quendā ad dulce
 dinē eius quo fruendum est et illi
 inherere. vt sic aliquādo redeun
 tes tr̄berētur a dulcedine ipsi? et
 sapor ipsi? inhererēt etiam quā
 do operaretur alijs dieb? et hac
 de causa ferie precipiuntur in eccle
 sia quando autē maius opus q̄
 p̄fectio mūdi apparuit sicut mū
 di glorificacio in resurrectiōe do
 mini tūc ad feriandū determina
 ta est dies octaua et quia feriācō
 diei nō est de iure naturali. Ideo
 diuersas recipit determinacōes
 et dispensacōnes. quia sicut dicit
 p̄his multipliciter hūana natu
 ra ancilla est: et iō frequēter opor
 tet etiā in ipsis ferijs dispensare
 propter necessitatē et propter hoc
 nō dicitur solui sabbatū. **Sab
 batū** ergo prout est req̄es in frui
 bili nunq̄ soluendum est. Prout
 autē est determinacō diei ad ser
 uandū alia et alia de causa deter
 minat in dies diuersos prout er
 go est obseruacō feriaz sic solui
 poterat ex causa sic mathatp̄as
 p̄mo **Macl̄. ij.** Solui p̄cepit et
 arma sumē cōtra inimicos ne oc
 cidis fidelib? p̄iter et lex p̄iret et sic

etiam ex dispensatione soluebat
propter necessitates animalium vel hominum et
ideo calumnia fuit quod in talibus imponerentur
iudei christo qui necessitatibus hominum subuenit cum ipsi iudei necessitatibus
animalium suorum in sabbato
subuenirent. Sic autem soluere sab-
batum maxime conuenit domino sabba-
ti cuius est pensare quoniam et quibus de
causis lex sabbati sit soluenda Et
ideo dicit quod dominus est filius hominis
etiam sabbati sicut in v. ethicorum de
terminat quod in omnivrbanitate si-
ue ciuilitate epiphaneus hoc est
superius? qui nouit quoniam soluenda est
lex data que non nunquam in preiudicium
um ipsius legis et dictam contra in-
tentionem legislatoris obseruaret
hec est ergo secundum nos huius dubij
vera solutio Dicunt autem alij quidam
quod triplex fuit sabbati violatio-
nes quoniam fiebat aliquid contra preceptum
vel quoniam aliquid fiebat contra determi-
nationem diei vel quoniam aliquid fiebat
contra usum vel consuetudinem. Sed hoc nihil
est ad propositum quod secundum hanc intensionem
christus iudeis nec hic nec alibi
rident et ideo prima solutio est tenen-
da sequitur (propterea ergo magis)
Secunda causa persecutionis quam iudei
ex ipsa christi ratione sumebant
et hoc est quod dicitur: propterea ergo
magis: quod blasphemia maior peccatum
est quam violatio sabbati. Matthei. xii. spiritus
blasphemie non remittitur neque in hoc seculo
neque in futuro. Leuit. xxiii. Educ blasphemum

extra castra et ponent omnes qui audi-
erunt manus super caput eius et
lapidat eum vniuersus populus
et ideo (quererent eum iudei inter-
ficere) secundum preceptum legis Leuit.
xxiii. qui maledixerit deo suo por-
tabit peccatum suum et quod blasphemia
uerit nomen domini morte moriatur et
repetunt causam persecutionis prio-
rem (quod non solum soluere sabbatum
sicut illi calumiantes dicebant
(secundum preceptum suum) naturalem et consub-
stantialem (dicebat deum) quod illi
blasphemiam esse dicebant. Iohanni.
x. Nos de bono opere non lapidamur
sed de blasphemia quod tu homo
cum sis facis teipsum deum. Sed quod
etiam ipsi preceptum vocabant deum.
Deut. xxxii. Nunquid non ipse est pater
tuus? qui possedit te fecit et creauit
te? Ideo addunt (equalem se faciens
deo) per equalitatem nature et potesta-
tis. hoc autem alij per adoptionem fi-
lij dei vocati qui deum patrem inuoca-
bant non dicebant et hoc quidem ut
dicit Crisostomus. Si patrem suum per
naturam diceret et non operibus de-
monstraret blasphemia esset sed
quia per opera hoc demonstrabat
contradicere iudei non poterant.
et ideo quererent eum interficere
Sapientie. ii. Promittit scien-
tiam dei se habere filium dei se noi-
nauit et ibidem infra gloriatur preceptum
se habere deum: equalis se faciens
deo: hoc est falsum secundum Augustinum. quoniam
fecit se patrem equalis quod hoc esset

blasphemia si potest pater gene-
rando eum fecit sibi eum equalē. **N**ō
enī filius a se sed a patre p nati-
uitatē accepit q̄ patri est equal
et sūt hec v̄ba Augustini. **N**ō ip-
se fecit se equalē sed ille eum gene-
rat equalē quia si ipse se faceret
equalē deo: faceret rapinā et sic ca-
deret qui ei se equalē voluit face-
re deo cū non esset: cecidit et ex an-
gelo factus est dyabolus et hanc su-
perbiā hominī ppinavit et deiecit
eum cū dixit. **G**ustate et eritis sicut
dij. cristus autē equalis patri na-
tus nō factus non vsurpauit eq̄-
litate dei ppter qd̄ dicit apostolus
Philipp. ij. Non rapinā arbitra-
tus est esse se equalē deo s̄ semet
ipm̄ exinamuit formā serui acci-
piens. **R**ndit itaqz ihesus. **D**ic
incipit doctrina de vtili potestate
reparationis nature cōdite p quā
cristus se ostendit deū et deo patri
equalē. **D**iuiditur autē in duas
ptes. **I**n quarū prima se promit-
tit patri equalē p potestatez ope-
randi et iudicādi. **I**n secūda autē
ostēdit iudeorū iustam cōden-
nationē quia hoc nō crediderūt ibi
vos misistis ad iohānez et. **A**d-
huc anterior pars diuidit in du-
as. **I**n p̄ma pbat se patri equa-
lē sed quia ex hoc aliq̄s crederet
q̄ a patre nō esset genitus. **I**deo
in secūdo ostēdit se hanc equali-
tatē a patre habere p generatio-
nē ibi. **N**ō possum ego a meipso

facere quicq̄. **A**dhuc p̄o: harū
s̄ diuidit in duas. **I**n quarū pri-
ma dicta ostēdit equalitatē sed
qz illa maxime ostēditur ex vir-
tute suscitacōis mortuorū. **I**deo
in secūdo ostendit q̄liter virtus
iudicādi et suscitādi mortuos est
in ip̄o ibi. **A**men amen dico vobis
qz venit hora. **A**dhuc p̄ma hāz
diuidit in duas. **I**n quarū p̄ma
ostēdit se indiuisam potētiā a
patre habere. **I**n secūda ostēdit
p opeā maxima se habere eq̄lita-
tem potencie pris ibi. **E**t maiora
hīs demōstrabit ei. **I**n p̄ma ha-
rū sūt tres pagraphi. **I**n quorū
p̄mo p hoc q̄ est ars pris ondit
q̄ indiuisa a patre habet ope-
rationē. **I**n secūdo p hoc q̄ indiui-
sam a prē habet operationem ostē-
dit q̄ indiuisa hz potētiā. **I**n ter-
cio autē vtriusqz horū ondit eam
dicit ego. **R**espōdit itaqz ih̄s ad
hoc q̄ illi blasphemātes xp̄o bla-
sphemiā iponebāt (ait eis et.)
Job. xij. Prius vos ostēdens fa-
bricatores mēdaciū et cultores p-
uerforū dogmatū. **N**ō potest fili-
us) q̄ p naturā est filius. hoc est
nō hz potētiā filius (a se) quā nō
habeat ab alio qz habet om̄em
suā potētiā a patre (quicq̄ face-
re). **J**oh. xvij. Oia mea tua sunt
et om̄ia tua mea sūt et clarificat⁹
sūt in hīs. **J**oh. vij. Mea doctrina
non est mea sed eius q̄ misit me
patris (misi qd̄ vident) vt ars et

sapienciā pr̄is. p̄ **C**or. p̄. xpm̄ dei
virtutē et dei sapienciā. sapienciā
enī genita et lux in qua deus facit om̄
nia videt quicquid facit artifex p̄
m̄ et hoc est quod dicit: nisi quod vi
derit (pr̄em faciētē). In intellectu
enī paterno videt verbuz quod est
ars et sapienciā pr̄is. Ideo enī ver
bū cordis paterni dicit. p̄. **E**u
ctavit cor meū verbū bonum. Ideo
eciā dicit cāto: lucis paterne quod
videt in lumine suo quicquid pat̄
habz in se. **P**ap. vii. Candor ei
est lucis etne et speculū sine ma
cula. Ideo eciā dicit splendor glorie ip̄
si quod splendor in corde pr̄is super
om̄ia que sunt pr̄is. **H**eb. p̄. qui
cuz sit splendor glorie et figura sb̄
stācie eius. Ideo eciā dicit splēdes
in om̄i mundicia et sanctitate pr̄is
P̄s. Ex utero ante lucifer genui
te in splendoribz sanctoruz. Inq̄tū
ergo ē ars plena rōnū oīz viuen
cium et candor lucis etne et splē
dor glorie et sapia pr̄is videt om̄
nia que pater et sic a se nō potest
facere quicquid nisi quod viderit pr̄ez
sibi ingentiam potēciam faciētē
Omnē enī potēciam genitois ha
bet ab eo p̄ generaciōez et sic equa
lis est sibi p̄ potēciā. nec habet
aliquā potēciā nisi a patre et sic
a se nullā habz. nec et a se habi
ta potēcia quicquid facere pot̄t au
toritas sit in pr̄e et equalitas na
turalis potēcie p̄ generaciōez sit i
filio. **J**ohan. vii. Ego quod vi

di apud patres meū loquor. (Que
cumqz enim ille fecerit) **S**ecun
dus est paginaphus vbi dicit in
diuisam esse operaciōē. dicit er
go: quecumqz enim ille fecerit: per
potēciam naturalē et substāciā
alem (hęc et filius) eiusdem potē
cie naturalis et substācialis (fili
ter) hoc est ex eadē et simili potē
cia (facit) quod vna potēcia trū sic
vna est substācia trū et aduer
biuz similiter quod hic ponitur ve
ritatis est exp̄ssiuū. hoc est ergo
quod dicit et sic om̄ia videt operāda
que pater et om̄ia facit eadem po
tēcia qua pater. **J**o. iij. Oīa de
dit ei pater in manū hoc est in po
testate et sic filius non imbecill̄ ē
sed generaciōe accepit eandē cū
patre potestatem et opaciōem.
(pater enī) tangit vtriusqz cau
sam cōcomitatem nō precedētes
non diuersā in esse. s̄ q̄ causa est
cōcomitās s̄m modū intelligēdi
pater enī (diliget filium) eēnciā
li dilectōe. quod de illa intelligitur
hęc que est dilectio cōcomitans
generaciōem. **J**ohānis tercio pa
ter diligit filium. Diligit eciā
pater filium dilectōe spiritussan
cti. sed de hac dilectione hic non
loquitur. quia illa a patre et filio
equaliter procedit et per illam nō
potest probari quod in eēncialibus
equales sunt pater et filius et quod fili
us p̄ generaciōē equalē a patre ac
cepit potēciam quod quod eēncialiter

dilectōe diligit. **H**oc dilectio cō
 comitās generacōnem facit q̄ mi
 chbil retinet sibi qd̄ nō filio dile
 cto cōmunicet quē diligit sicut se
 ip̄m. **E**t ideo **J**oh̄. iij. dicit **P**ater
 diligit filiū q̄ om̄ia dedit ei in ma
 nus. dilectō em̄ naturalis facit q̄
 nichil substācialiū retinet qd̄ ge
 nerādo filio nō cōmunicet. **L**uc. x
 v. **F**ili tu semp̄ meū es q̄ om̄ia
 mea tua sūt. **I**n figura hui⁹ dicitur
Gen. xxiiij. **D**edit abrahāz fi
 lio suo ysaac om̄ia que possederat
 p̄s. **O**mnia sibi dicit sub pedi. rē.
 q̄ hoc est qd̄ seq̄tur. **(E**t om̄ia de
 mōstrat ei que ip̄e facit) **D**emon
 strat autē ei nō extra se. s̄ que vi
 det vt sapiā p̄ris. **H**ec p̄mitatē
 substācie demōstrat ei vt faciēda
 nec aliter demōstrat nisi q̄ gene
 rat vidētē q̄ intelligentē operan
 da ab ip̄o. **H**ec autem operāda
 sūt illa que de⁹ in causis rationa
 bilib⁹ q̄s indidit p̄me materie
 reseruauit sibi nō p̄ naturā s̄ per
 seip̄m faciēda ad gloie sue mani
 festaciōem q̄ fidei edificaciōnem.
Hec em̄ quādo q̄ vbi q̄ pro q̄bus
 faciēda sint soli demōstrata sunt
 verbo. **E**xo. xxv. **O**mnia fac sc̄dm
 exēplar qd̄ tibi in monte mōstra
 tū est. videt ego in sapiēcia vt sa
 piēcia p̄ris facit vt indiuisus a
 patre demōstrata habet qz nouit
 quādo q̄ vbi q̄ pro q̄bus voluit q̄
 hoc est qd̄ dicit **J**oh̄. i. **D**eū ne
 mouidit vnq̄ nisi vnigenit⁹ fili

us q̄ est in sinu p̄ris ipse enarra
 uit. **M**at. xi. **N**emo nouit filiū ni
 si pat̄ q̄ nemo nouit p̄rē nisi fi
 lius q̄ cui voluerit filius reuelare
Sic dicit et̄. **A**ctu. p̄. **N**ō est ve
 strū nosse temp̄a vel monita que
 pat̄ posuit in sua potestate. quō
 em̄ q̄ quādo faciendū est nouit de
 us pat̄ q̄ hec operāda demōstra
 uit filio q̄ solus quādo q̄ qd̄ ope
 randū sit plenā nouit rationem.
(Et maiora hijs demōstrabit)
Hoc ostēdit se eq̄lem cum patre
 habere ptātem p̄ opera maxima
Dicit autē duo. p̄mo em̄ in om̄i
 m̄ p̄libat hoc qd̄ dictū est. **I**n se
 cundo specificat q̄ sunt illa q̄ ma
 xima sunt. **D**icit ergo q̄ maiora
 hijs in hoc q̄ sūt vtiliora q̄ maio
 ris ostēsiua potēcie demōstrabit
(ei opera) in futuro dicit nō iō q̄
 collatio potēcie depēdet a futuro.
 q̄ ab eterno donata est. s̄ qz effe
 ctus potēcie dependet ad futurū si
 cut resurrectō mortuorū q̄ iudici
 aria ptās q̄ iō dicit demōstrabit
 hoc est se dedisse ab eterno ostē
 det. nec hoc mirū est. qz etiā dile
 ctorib⁹ cristi dat ptātem maioā
 faciēdi q̄ cristi fecit. **J**oh̄. xiiij.
Signa q̄ ego facio q̄ ip̄e faciet q̄
 maiora horū faciet. qz ad p̄rē
 vado. **N**ulli tamē contulit modū
 faciēdi quo xp̄s fecit qd̄ fecit qz
 ip̄e fecit vt potestātē habēs q̄ cla
 ue nō vtēs in pp̄ria domo. alij au
 tē sicut inuocātes diuinā potēciā

et clauibus supplicacionum et exorcismorum vtetes (et vos miremini) hoc est in admiracionem trahami. quod enim miratur suspensus est in quodam altitudo quod nescit et dum est in agonia admiracionis querere incipit et sic iuuenta divina potestate ad fidem venit. et hoc est quod dicitur **Luc. xi.** **Si** in digito dei eicio demonia hoc est in demonstratione potencie et virtutis dei eicio dyabolum de sua potestate perfecto puenit in vos regnum dei. hoc est fides regni dei si per rationem vultis inuestigare. sic trahere homines in admiracionem est vtile et ad fidem edificans **Ysa. liij.** **Ecce** intelliget seruus meus et exaltabit et eleuabit et sublimis erit valde. sic dicitur in psalmo. **Mirabilis** deus in sanctis suis. **Item** psalmo. **Vacate** et videte quoniam ego super deum. **Item** **Cantate** domino canticum nouum quia mirabilia fecit. quod autem aliter ambulat in magnis et mirabilibus super se vt in vanitate laudis predicetur malo fine mirabilis vult esse. psalmo. **Domine** non est exaltatum cor meum neque elati sunt oculi mei neque ambulavi in magnis neque in mirabilibus super me (sicut enim patet) ecce que sunt illa maiora scilicet duo. vniuersalis potencia suscitacionis mortuorum et iudicialia potestas vniuersaliter iudicacionum. dicit ergo sicut enim patet: innascibilis per virtutem naturalem et substantialem (suscitatur) hoc est habet potestatem suscitacionis (mortuos) per spiritum vitalem (vi-

uificat) eosdem. **Suscitat** enim de puluere colligendo et uniendo et conpingendo corpus et membra et in carnatione. viuificat autem per spiritum vite quem inspirat **Ezech. xxxvii.** **Accesserunt** ossa ad ossa vniuersumque ad iuncturam suam et vidi et ecce carnes et nervi ascenderunt super ea et extenta est in eis cutis desuper et infra et ingressus est in ea spiritus et vixerunt. **Sic** enim in duobus cognoscitur maxima potencia: in suscitacione corporum de puluere et viuificacione per spiritum **Ysa. xxi.** **Viuent** mortui tui domine interfecti mei resurgent expugnati et laudate qui habitatis in puluere. quia ros lucis ros tuus et terram gyrganium detrahes in ruinam. **primi Regum secundo.** **Deus** mortificat et viuificat deducit ad inferos et reducit. **Hec** ergo est potencia patris maxima quam in reformatione creaturarum a se factarum ostendet (Sicut et filius quos vult) aliquos enim vult in signum quod vniuersalem ad omnes resuscitandi habeat potestatem. sicut cum suscitaret lazaram et filium vidue et **Mathei. ix.** filiam patris principis synagoge. **Hos** enim tres suscitauit in signum quod vniuersalis potencia suscitandi mortuos sit in ipso sicut in patre et ideo dicitur: sic et filius quos vult (viuificat) quia liberam habet potestatem faciendi quod vult in his et in omnibus alijs

h̄ qz sūma sapiētia est sicut quā
 do vnū sanauit in portu salomo
 nis poterat om̄es sanasse si uoluf
 set. h̄ nō fecit qz nō fuit expediēs
Ita tres istos fuscitās om̄s pote
 rat fuscitasse. h̄ noluit qz nō expe
 diebat sicut ip̄e inuit. **Luc. iij.**
Qz multi leprosi fuerūt in dieb?
 helize et nemo ex h̄is curat? fuit
 nisi naamā syrus et multe vidue
 fuerūt in dieb? helie et ad nullā il
 larū missus fuit helyas nisi in sa
 reptā ad mulierez viduā. hec em̄
 miracula q̄ fecit sufficībāt ad de
 mōstrandū qd̄ deus bitauit in ip̄
 so qd̄ ad h̄gificandā potēciā vni
 salē restauracōis hūane natuē
 eē in ip̄o. h̄os ego fuscitare uoluit
 ut se h̄ere demōstreret vniuersalē
 potēciā d̄mā ad om̄ia faciēda q̄
 deus facit ut nature nr̄e p̄fect? et
 om̄ipotēs sicut fuit creator. **I**ta et
 esset r̄formator (neqz em̄ pater)
Istud est sc̄dm̄ in q̄ demonstrat
 maximā dei pt̄atem et autoritatē
 est in ip̄o. **D**icit autē tria in q̄z
 p̄mo in se ostēdit esse iudiciariā
 potēstatē. secūdo ostēdit h̄mōi po
 testatis acceptē in nob̄ racionē et
 finē. tercio ostēdit iudicij futuri
 euasiōem. si q̄s uult ab ip̄o recipe
 re grām fidei et deuocōnem. **D**icit
 ergo qd̄ h̄z q̄dem om̄ipotēciā cui
 ius signū est: neqz em̄: hoc est qz
 nec pater q̄ tante est pt̄atis qd̄ de
 om̄ipotētia ei? nemo dubitat (iu
 dicat quēq̄) p̄sidentē iudicō et

sūam dictādo (sed om̄e iudiciū)
 hoc est sollēnitatē iudicij et mod̄
 (dedit filio) ut ip̄se p̄fideat sollē
 nit et sentēciā dicet. **S**z cōn hoc
 esse uidetur qd̄ dicitur **Dan. viij.**
Antiqu? dierū sedit et libri ap̄ti
 sunt p̄s. **J**udica d̄ne nocētes me
Rñsio est ad hoc qd̄ pat̄ iudicat
 autoitate et pt̄ate scilicet qd̄ in for
 ma dei iudicio vniuersali p̄fideat
 fili? **J**udiciū autē facere q̄tū ad
 sollēnitatēz p̄fidei dedit filio ut
 i forma q̄ iudicat? est et despect?
 p̄fideat cū apostolicis uiris ex q̄
 rū doct̄is sicut ex libris sentēcia
 salutis uel d̄nacom̄is vniuersi qz p̄
 mulgat. **Math. xix.** **I**n regenera
 cōne cū sederit filius hom̄is in se
 de maiestatis sue sedebitis et uos
 sup̄ sedes duodecī iudicātes duo
 decī trib? isrl. **Ysa. iij.** **D**ns ad iu
 diciū ueniet cū senatorib? populi
 sui. **S**ic ergo xp̄s in forma serui
 iudicabit. **Apo. i.** **E**cce ueniet cū
 nubib? celi et uidebit eū om̄is oca
 lus et qui eū pupugert. q̄re autē
 hoc faciat pater subdit (ut om̄s
 honoificēt filiū) quia cū filijs ex
 obediēcia p̄ris carnē assumpsit
 et iudicatus in carne et passus et
 mortu? sit et sic hūiliat? iustus fu
 it ut a p̄re in pt̄ate iudiciaria ho
 norat? sit ut resūpto honore ma
 iestatis honore habeat diuinū. h̄
 est ut om̄s honoificēt filiū hono
 re et reuerēcia d̄mis (sicut hono
 ficāt p̄rez) honore d̄mo. **Phil. ij.**

Dedit illi nom̄ qđ est sup oē no-
men vt in nomine ihu ōne genu
flectatur celestiū terrestriū ⁊ ife-
noz. **Actu. xvij.** Statuit diē in q̄
iudicatur? est orbē in equitate in
viro in quo posuit fidez prebens
omnibus suscitans euz a mortu-
is. **Wester sexto.** Hoc honore di-
gnus est quemcūq; rex honoraē
voluerit. **Mac** ergo de causa sic
⁊ tali potestate honorauit filium
(qui ergo non honore facit filiū)
contemnens eum ppter infirmi-
tatem carnis assumptam in qua
tamen orbem terre iudicabit (nō
honore facit patrem qui misit il-
lū) qz sicut honor filij redundat
ad patrē ita inhonore filij refer-
tur ad patrē ⁊ in hoc tangit iude-
os de quib; dicit **Joh. viij.** Ho-
norifico patrē meū ⁊ vos inhono-
ratis me p. **Re. ij.** qui contēnunt
me erunt ignobiles **Heb. p.** Cū
qui modico ab āgelis minorat?
est vidim; ih̄m p passionē mor-
tis gloria ⁊ honore coronatū. hic
eī est honor iudiciarie potestatis
quo ipse de contēnētib; se inimi-
cis suis iudic; p. **Dixit dñs do-
mino meo sede a dex. me.** (**Amē
amē dico vobis**) qz occultū est ⁊
supra racōez ideo duplici vtit con-
firmacōe. **Dicit autē duo:** modū
sc; merēdi ⁊ modū iudiciū distri-
ctum euadendi **De modo merēdi**
dicit (qz qui verbuz meū audit)
verbum in q̄ platum qđ de vbo

formatur eterno. qui em̄ hoc au-
dit in illius corde manet. verbuz
in creatū quod nō transit ⁊ cor il-
lius capit ⁊ format informando
in seipsum ⁊ trahit ad se intelle-
ctum ⁊ affectum ⁊ totum hōiem.
Psal. Audient v. ba mea quom̄
am potuerunt **Exo. xx.** Loquere
tu nobis ⁊ audiemus. hoc enim
audire est exaudire **Rō. x.** Fides
est ex auditu. auditus autem p
verbum cristi (⁊ credit ei qui mi-
sit me) pater. **Quic** autē credit
qui patrē per potēciam operati-
uam p indiuisā substantiam in
me esse cognoscit **Joh. iij.** quem
misit de; verba dei loquitur **Itē i**
fra. viij. Qui ex deo est verba dei
audit (h; vitā eternā) iam i cau-
sa ⁊ sp. e. i futuro autē in re ⁊ i pos-
sessione. hoc autē vitā eterna est
cognitio veritatis scđm intelle-
ctum ⁊ affectum **Joh. anis** decio
septimo. **Vt** cognoscant te soluz
verum deum ⁊ quē misisti ih̄esuz
xp̄m. hoc enim est vitā eterna. co-
stat enim vnicuiq; qz vitā eter-
na non est nisi vitā intellectualis
in veritate que est immortalis ⁊
hic talis totus viuūt ⁊ in virtute
splendet ⁊ in veritate se ostendit
⁊ audacter vit ad lucem vt ma-
nifestentur opera eius quom̄iam
in deo sunt facta sicut supra terco
dictū ē (⁊) ideo (in iudiciū) o dē
nacōis (nō veniet s; trāsit a mor-
te) a veritate a grā i via ⁊ i merito

ad vitā eternā. qui felicissim? trā
 fitus est vt dicit maxim? de quo
 loq̄tur ps̄. **A**bscōdes eos in ab
 scōdito faciei tue a cōturbacōne
 vel cōtradictōne hōim q̄ cōturba
 cō om̄i hōim sapiēciū eīt in iudi
 cō **Rō. vij.** Nichil ēgo nūc dam
 nacōnis est hīs q̄ sunt in cristo
 ihu. **Ezec. xvij.** Vita viuet a nō
 moriet **Eccl. xxiiij.** Tūsite ad me
 om̄s qui cōcupiscitis me **V**ic er
 go ostēdit equalitatē potēcie esse
 in se ad prēm. in hoc autē qd̄ di
 ctur: trāhiet: notat q̄ pri? dum
 nō crederet fuit in morte de q̄ di
 ctur **Rō. v.** **V**icut p̄ vnū hōiem
 peccatū intrauit in hūc mūdum
 a p̄ peccatū mors ita a in om̄s hō
 mines mors p̄trāsīt sed p̄ xpm̄ si
 cut ibidē dicit p̄ fidē (a morte) il
 la trāhīt (ad vitā) qz̄ sicut dicit
Abba. ij. **I**ustus ex fide sua vi
 uit a de hac trāsitur ad specē ver
 tatis quē visio est tota merces a
 vita eterna vt dicit **Ysa. vlt.** **V**i
 debitis a gaudebit cor vestrū a of
 sa vestra q̄si herba germinabūt.
(Amē amen dico vobis) **V**ic in
 apit ps̄ in q̄ ostendit q̄liter vir
 tus suscitādi a iudicādi est in ipō
 hz̄ autē duos pagrap̄hos. **I**n q̄
 rū primo ostēdit ptātem suscitā
 di a iudicādi esse sibi essenciale
 vtute sue dimitatis. **I**n sc̄do autē
 on̄dit generalitatē hui? ptātis a
 m̄gnitudinis ibi. **N**olite mirari
 hoc. **I**n p̄mo pagrap̄ho sūt tria

In quō primo p̄mittit ptātis
 suscitādi mortuos effectū. **I**n se
 cūdo on̄dit ptātis virtutē **I**n ter
 cō adiuūgit in eandē virtutē iudi
 cādi ptāte. **D**icit ergo amē amē
 hoc maxime indiget confirmaci
 one qz̄ totū est supra racōnem s̄
 de hoc credendū est v̄nigenito q̄
 est ī finu pr̄is. q̄cqd̄ enarrauerit
 (qz̄ venit hōa) duplex est hōa su
 scitādi mortuos **V**na q̄ dēz̄ q̄ ad
 accep̄cōez vtutis suscitādi mortu
 os a hoc venit qn̄ pater ptāte de
 dit filio suscitādi. hoc autē crist?
 hūit a hōmī dedit in incarnacōe
Actu. x. **I**pse est q̄ constitut? est
 a deo iudex viuorū a mortuorum
Actu. xvij. **S**tatuit diez in q̄ iu
 dicaturus est orbē in eq̄tate in vi
 ro in quo posuit fidē. **H**ora autē
 alia est q̄ ad accep̄cōem ptātis
 quā accepit ab incarnacōe q̄ndo
 ministeriū iudicij dimisit filio vt
 in eadē forma iudicet a honoret
 in qua iudicat? est a cōtumeliā
 passus a hoc est qd̄ sequitur **(E**t
 nūc est) quia iā illa hōra sicut di
 ctū est incepit. q̄uis emz̄ deus su
 scitet a iudicet autoritate tamen
 ministerio iudicabit sol? hōmo
 xps̄ sc̄dm̄ legem quā ip̄e dedit a
 hoc est qd̄ seq̄tur **(q̄ndo mortui)**
Alius mod? hōre est ex pte susci
 tandorū. **E**t h̄ hōra est duplex scz̄
 in signo pb̄ate futurā resurrecti
 onē a hoc hōra nūc est quādo fili?
 q̄sdam suscitāt. vt p̄bet in se esse

ptatem oēs fuscitandi sic in ante
habitis dictū est et est hora ventu
re generalis resurrectōis et hoc
nō est nūc. s. continue venit hoc est
in veniēdo ē. tamen quedā glose
istud totū videtur exponē de spū
ali resurrectōe q̄ est a morte aīe
et hoc videt̄ dicere Aug. sic. Vi
ta que ē ip̄e p̄r et filius p̄tinet ad
animā nō ad corp̄. Corp̄ enim
nō sentit vitā sapiēcie sed anima
rationalis q̄ illuminat̄ a lumine
q̄ illuminat̄ onem hominē veni
entē in hūc mūdum. s. ista lectō
debz̄ intelligi ita q̄ resurrectō aī
me et potestas fuscitandi signuz̄
fit ptatis fuscitādi etiā mortuos
in corp̄e. qz̄ aliter nichil p̄baret
xp̄s de sua intencōe. qz̄ cū p̄ sani
tatē egroz̄ ostēderit se opari sic
pater nō satis agrue transirz̄ ad
ptatem fuscitandi mortuos nisi i
tenderz̄ ondere se p̄ hoc habē ptā
tem restaurandi totā naturā quā
curavit in pte et hoc nō ostēdit n̄
ex vniūsalī ptate mortuos fuscī
tādi. et ideo s̄m Cris̄. sic legit̄ vt
dictū est. hoc ē ergo hora qm̄ mor
tui corp̄e (audient vocē filij dei)
v̄l p̄ticulariter et nūc lazarus et fi
liū vidue et puella archispnago
ge filia. audient autē sicut dormi
ens exp̄gefactus audit. Ps̄. Da
bit vocē sue vocem virtutis. vel i
futuro vniūsalit̄ quādo filius
dei mortuos ad iudiciū vocabit
p̄ me Thess̄. iij. Ipse dominus

in voce archāgeli et in tuba dei de
scendz̄ de celo et mortui qui in cri
sto sunt resurgēt p̄m̄. Ibi Glō.
Vox archangeli est vox xp̄i qui
est princeps angeloz̄. Gregoriū
Tubam sonare est visibiler et
terribiler filij dei in carne vt iu
dicem mundi demonstrare. Si
autē obiciat aliquis q̄ qui mor
tuus est non sentit. hoc nichil ē.
quia virtutem vocis xp̄i propter
deitatem in se manentem audit
omne quod est. quia habet obe
dientialem racōez̄ ad ipsam. Deu
tero. xxxij. Audite celi que loqr̄
et audiat terra verba oris mei glo
sa tamen dicit q̄ hoc quod hic
dicitur venit solis iustis qui sic
audiunt de incarnacōe eius vt
credant quia filius dei est. sed h̄
glosa est de resurrectōe spiritua
li sicut ante dictum est (Et q̄ au
dierint viuent) quicunqz̄ enim au
dierint vel in p̄nti vel in futuro vi
uent vita natuē. qz̄ hoc est vox q̄
vocat ad vitā. nunc quidē quos
vult in futuro autem omnes Ro
ma. iij. Ante deū cui credidistis
qui viuificat mortuos et vocat ea
que non sunt tanq̄ ea que sunt.
Ezech̄. xxxvij. ossa arida audite
verbum dñi vnde quos nūc vult
vocare viuēt et onēs in futuro vi
uent Job. xiiij. Vocab̄ me et ego
rñde. si. ope. ma. tu. por. de. vt ele
ues s̄b audi iacētē in puluē. Dan̄.
xij. Multa de hijs qui dormiunt

in terre puluere euigilabunt. **S**icut enim secundus est pagus propter de essentiali sibi propter deitatem suscitata diuinitate. **S**icut enim (pater) pro virtute essencie diuine (habet vitam) que est prima vita et ideo principium et causa omnis vite (in se) manentez ex substantia diuina que in ipso est) et est prima vita et vite principium et causa. **S**ic pro omnem eundem modum virtutis (dedit) generando eum ab eterno in eadem vite substantia (filio) conaturali et consubstantiali (vitam) eandem fontalem vitam (habere) naturaliter et substantialiter xer (in semetipso) quia pro hoc quod homo factus est quod non erat assumptus. **S**icut diuinitate non amisit nec cum humanitate commiscuit. **P**rimum autem in omnibus causa est et fons omnium aliorum sicut primum calor in omnibus calidis. unde philosophus quicquid est in multis per communitatem generis vel analogie est in uno aliquo primo quod est causa omnium aliorum et ideo vita que est in omnibus viuus per aliquam analogie proportionem: necesse est quod sit in uno primo quod fontalis causa vite est in omnibus alijs. hoc autem primum est deitas in tribus personis personis. **D**omine apud te est fons vite et ita filius quous deitatis vitam habeat a patre. tamen ut dicit hylari? ex se viuunt ex essentiali et substantiali et naturali sibi deitate. **S**i autem ex se viuunt causa est omnibus vite. sicut ex se calidum est omnibus calidis

causa caloris quam habent propter partem pacem. puer. viij. Qui me inuenit inueniet vitam et habuet salutem a domino. qui autem in me peccauerunt ledent animam suam. hinc est quod dicit **E**zec. xvij. Quare moriemini domine? israhel quia nolo mortem peccatoris. **P**incipium enim vite nullo modo est vel potest esse principium mortis secundum seipsum. **S**apie. p. De? mortem non fecit. in personam autem manibus et verbis accersierunt illam (et potestate dedit ei) pater filio. quando misit eum in carnem (iudicium facere) non autoritate propria sed ministerio personis. **D**eus iudicium tuum regi dabit: et iusticiam tuam filio regis. **C**ausam autem huius iam ante diximus. **YP**repabit autem in misericordia solium eius et sedebit super illud iudicans in veritate in tabernaculo dauid. quia exequet iudicium in forma hominis et hoc est quod sequitur (quia filius hominis est) hoc est quia hoc meruit merito congrui in hoc quod filius hominis est in quo legem posuit et iudicatus et condemnatus fuit et hoc est lectura secundum **A**ug. **D**an. vij. **E**cce in nubibus celi filius hominis venit et usque ad antiquum dierum peruenit et in conspectu eius obtulerunt eum et dedit ei potestatem et honorem et regnum et omnes populi tribus et lingue seruiunt ei. **C**riso? autem huic lecture recordat quidem sed distinguit aliter et punctat sic: et potestatem dedit ei: quando misit eum in carnem quia

filius hominis est (nolite mirari hoc)
ac si dicat nolite mirari hoc quod ipse
se est filius hominis cui tantam et su-
scitandi et iudicandi dedit potestatem
quod filius dei latet in filio hominis et
filius dei equali autoritate iudi-
cat et suscitatur cum patre quod quis fi-
lius hominis in quantum filius hominis
est iudicat et suscitatur ministerio
sub patre. Non enim est ammirandum
si illi homini in quo latet filius dei
magna committit opera sue potestatis.
Psalmus. Dicitote quod dominus sanctus
suum mirificavit. hoc est mirae sue potestatis
opera commisit illi sancto qui est sanctus
sanctorum. unde **Danielis vii.** Potestas
eius potestas eterna quod non auferetur
et regnum eius quod non corrumpetur.
Hoc enim dicit de filio hominis
cui antiquorum dierum suam potestatem
commisit exequenda **Luci p.** Dabit illi
dominus deus sedes david patris eius et
regnabit in domo iacob in eternum.
Isaie xxiii. Regnabit rex et sapiens
erit et faciet iudicium et iustitiam
in terra et hoc est nomen quod voca-
bunt eum dominus iustus noster.
**Sic sub eodem sensu legitur in Cri-
sto.** **secundum autem Augustinum.** hoc quod dicit
nolite mirari hoc punctat cum consue-
tudo et refertur ad sequens. quod quod
uis secundum se ipsum sit mirabile quod
mortui resurgunt ad vocem filii
dei. tamen si attenditur quod vox filii
dei est eadem cum illa de qua dicitur
Romani iii. quod suscitatur mortuos et vo-

cat ea que non sunt tanquam ea que sunt
nichil habet ammiracionis si vox
que potuit instaurare naturam cum
non esset: potuit reparare eandem cum
corrupta esset. **Actu xxvi.** Quid
incredibile iudicatur apud vos
si deus mortuos suscitatur. **Amos
ix.** Suscitabo tabernaculum david
quod cecidit et edificabo ruinas
murorum eius et ea que corruerunt
restaurabo. Unde in hac confide-
ratione hoc non est mirandum maxime
apud iudeos qui scripturam no-
uerunt (quod venit hora) continuo tran-
situ temporis. **Abac ii.** Venies et
mies et non tardabit (in qua omnes)
sine distinctioe et sine exceptioe perso-
narum. **Sapientie vi.** Non suble-
uet personam cuiusquam qui omnium est
dominus. **Corinthios xv.** Omnes que de-
resurgemus non omnes immuta-
bimur (qui in monumentis sunt)
hoc est in sepulchris et ponit conti-
nens pro intento per methononi-
am hoc est omnes mortui quod non om-
nes inueniuntur in monumentis eo
quod quidam exurentur in igne que exu-
retur facies mundi et quedam sunt in
sepulchris abiecti vel ad cineres con-
cremati et in omnem ventum sparsi
sicut sacra baldina cum sociis sue
passionis (audiemus vocem filii dei)
quod quis est filius hominis in foris hominis ex-
equatur ministerium iudicium. tamen
a filio dei per naturam divinam est virtus
suscitacionis mortuorum et ideo dicit au-
dient vocem filii dei. **Esai xxxvii.**

Ecce ego apia tumulos vestros
 educa vos de sepulchris vris (a
 procedet ad iudiciu (q bona fe
 cerit) fidei spei a caritatis (in resur
 rectionem vite) gloriose a eterne
 (q vero mala egerit) peccata mor
 talia (in resurrectionem iudicij) a
 condemnationis Dan. xij. Multi ex
 hys q dormiunt in terre pulue cui
 gilabunt alij in vita eterna a alij
 in obprobriu vt videat semp vn
 boni rursus a immutabuntur ad
 gloria alij autem mali in corrupti
 biles qd ex hoc est sine diminua
 one mebroz resurgēt sed nō im
 mutabuntur qz corpa tetra a pas
 sabilia a pigra a animalia habe
 bunt in pena eterna a iō dicitur .i.
 Cor. xv. Omnis quide resurgem?
 s nō omis quide immutabim? Iō
 etiā dicitur de malis in ps. Non
 resurgēt impij in iudicio neqz pec
 catores in consilio iustoz qz nō re
 surgēt ad gloria qd vere resurge
 re est. qz manebunt in peccato a
 morte eterna in qua per peccatu
 maderūt. De qbus dicit Amos
 iij. Ecce dies veniunt dicit dñs a
 leuabunt vos in contis a reliqas
 vestras in ollis feruētib? a p ap
 turas exhibitis altera cōtra alteraz
 a picemini in armō. hoc est i in
 fernū exhibit enī anima de aptura
 inferni a corpus de aptura sepul
 chri a p sententiā finalē in infer
 nū detrudetur in carcere ppetuo
 includedi. hoc est ergo in q xps

pb at se habere cū patre pātis
 equalitatē (Nō possum ego ac.)
 In hac pte remouet eam que di
 ctis fieri posset dubitacōem. Pos
 set enī aliquis dicere qz qz est eq
 lis pñ nichil habet a patre ma
 xime ex hoc q dicit qz sicut habz
 pater vitā in semetipō sic a fili?
 habet vitā in semetipō Iō hic oc
 currit a ostēdit qz omia que est a
 pōt a facit habet a prē. Dicit au
 tē hic duo In quozū pmo p hoc
 q omia habet a patre ostēdit qz
 iudiciū equissimū est quo iudica
 bit In secūdo autē ostēdit hoc es
 se ex p racōem vere testificacōis
 ibi. Si ego testimoniu. Adhuc
 autē in pma harū tria dicit. s. qz
 ea q habz a prē habet a q ex hoc
 rectū pbatur iudiciū esse a racō
 nē hui? subiūgit Dicit ergo. Nō
 possum ego in plōna dīna vel hu
 mana accept? (a memetipō q c
 qz facere) qz sicut non sū a meipō
 Ita nō habeo vtutē a meipō nec
 operoz a memetipō. In hac ego
 locucōne nō fit negacō eqilitatis
 s potē? negacō est innascibilita
 tis qz filius nō est a seipso sicut
 pater. s potē? est natus a patre:
 a sicut lumen nichil pōt facere a
 seipō. s potē? hoc qd facit habz
 a sole Ita filius pōt quicqd pat
 pōt. tamē nichil pōt a seipso qz s
 qd potest habz a prē a idco mea
 potēcia demonstrat potēciam prīs
 a q sum a sine quo nō sum: a qui

in me manēs meū factopa **Jo.**
xiiij. **P**r i me manēs ipē facit ope
ra **I**bide-ego in prē a pat in me
ē a iō opaco filij dei demonstratio
fuit dīne v̄tutis **Exod.** viij. digi
t? dei ē hic **Lu.** xi. In digito dei ei
cio demōia **Jo.** p. Vidim? glam
ei? glam q̄n̄ v̄m. a prē q̄ totā pa
tris possedit ptātez h̄ (hic audio
iudico) q̄si dicēt ex q̄ nō facio q̄c
q̄ a meipō exclusa potēcia pr̄is q̄
p generacōez ē i me ergo etiā i iu
dicaria ptāte nec possuz q̄c q̄ fa
cere a meipō. h̄ iudico in executōe
iudicij hic audio a prē eē iudicā
dū. audit? at ille ē eē a prē q̄ me
thasorice ē auditus i deo. hic em̄
qui audit ab alio percipit a acci
pit qd̄ faciendū audit. ita filij a
prē accipit p generacōez qd̄ faciē
dū a exequndū accipit a hic iudico
de oib? faciendis accipiēs a prē
siue hoc sit de faciendis siue i futu
ro de saluādis vel de dammandis
Provi. xij. Qui qd̄ nouit loquit̄
iudex rectissim? est a q̄ iudicium
omūter accipit p iudicio de faci
endis qd̄ xp̄s tūc fecit a oñdit i
ōnibus factis a p iudicio futuro
qd̄ oñdet in iusta retribuōe bo
noz a maloz. ideo iniuste iudei
calūniabant ea que fecit siue in
sabbō facēt siue alio tpe. vñ glo
sa dedit michi p̄ ptātem iudicā
di nō tñ possum a meipso. qz qui
nō est a se nō facit a se a ideo qui
culpat eū de ope sabbati culpat

prēm. **A**lia glō. legit hoc de filio
homis qui nichil a se pōt inq̄tū
est filij? h̄is. h̄ sicut audit a prē
cui? dimitati sociatus est in vni
tatez p̄sone filij. audit em̄ sic pa
trem in se manentē. p̄s. **A**udiaz
quid loq̄f in me dñs deus **Joh.**
xv. **O**mnia quecūqz audiui a pa
tre meo nota feci vobis (a) iō (iu
dicium meū) de quibuscūqz faciē
dis vel iudicandis (iustū est) qz
ad primā rectitudinē patris me
suratum est **Iher.** xxij. hoc ē no
men quod vocabūt eum domin?
iustus noster. p̄s. **I**ustus es dñe
a rectum iudicium tuum. vtrūqz
autem istoz dicitur in psal. **D**e
vultu tuo iudicaz meū p̄deat. iu
dicium xp̄i nō potest eē nisi iustū
qz sēp p̄cedit de vultu p̄scie a rā
tudis dei. **E**t ē locucō ista hic si po
nā in corde alicui? p̄ta v̄m oēs le
ges a oia iura eē descripta. **I**lle i
iudicādo de faciēdis dicēdis a iu
dicādis nō iudicat nisi hic videt
a audit a lege a nō volūtatē p̄ri
am facit h̄ legis. hic ei descripta ē
rectitudo pr̄is in corde xp̄i a iō v̄m
uersa refert ad ipsā a hoc ē qd̄ se
q̄tur (qz nō q̄ro volūtatē meā) ra
cio ē ei? qd̄ dixit de iusto iudicio.
qz nō q̄ro volūtatē meā. videt at
mirabile qd̄ dicit cū sua volūtas
s̄m naturaz dīmā nō sit alia a vo
lūtatē dīmā qz sic q̄redo suā q̄rit
dīmā. volūtas at h̄is concordauit
i toto cū volūtatē dīmā a sic itez

ad min? in voluntatis nolito nō
 est alia **S**3 ad hoc dicēdū qd hoc
 pnomē meam discreciōem signi
 ficat a hāc discreciōem negat ne
 gacio a nō voluntatē. **V**n̄ sensus
 est nō quero volūtate discretā ali
 quā a ideo negacio nō negat ver
 bū inq̄tum trāsit sup voluntatē
 h̄ sup pronomē inq̄tum discreci
 onem importat vt fit sensus. **N**ō
 q̄ro a deo patre discretā volunta
 tē sicut vos putatis qd discretā a
 deo patre volūtate habeā. **M**ath.
 xxvi. **V**erūptamē nō sicut ego vo
 lo h̄ sicut tu vis **J**oh. iij. **M**e? a
 bus est vt faciā volūtate pr̄is mei
 (**S**3 volūtate eius q̄ misit me)
 patris cui? voluntas iniusta esse
 nō potest qz ip̄a est r̄gula a recti
 tudo om̄is eius qd rectū est. **D**e
 te. xxxij. **D**e? fidel̄ absqz vlla im
 q̄tate iustus a rect? . pu. viij. **I**n
 sti sunt om̄es sermōes mei: a nō
 est in eis prauū quid atqz puer
 sum a ad illā volūtate comensu
 ratū iudiciū faciendorū a iudican
 dorū nō potest esse nisi rectū a hoc
 si cogitarēt **J**udei nō culpārēt iu
 dia eorū que fecit. pu. xxviii.
Mali nō cogitāt iudiciū qui aut̄
 requir̄t dñm animaduertūt om̄
 nia **D**ic ergo pbato iudicio om̄
 niū que iudicāte deo facit cristus
 hoc idē probat p testificōnes q̄s
 habuit a patre. **D**icit ergo (**S**i
 ego) singularis a discretus (testi
 moniū phibeo de meip̄o) aī null?

testimoniū phibere possit d̄ seip
 so sc̄dm verā racōnē testimoni.
 (**T**estimoniū meū non est verū)
 hoc est verā racōnē testimoni nō
 habet **S**3 cōtrarū videtur p hoc
 qd dicit. **J**oh. viij. **S**i ego testi
 moniū phibeo de meip̄o. verū est
 testimoniū meū. **R**ñsio **D**icendū qd
 aliud ē res testificata a aliud te
 stimoniū in forma a racōne testi
 monij. **R**es q̄dē testificata potest
 esse vera siue ab eo dicat pro quo
 fert testimoniū siue ab alio a p̄t
 etiā esse falsa h̄ in xp̄o non potest
 esse nisi vera. **S**ed testimoniū in
 forma a racōne testimoni nō po
 test esse verū testimoniū nisi pro
 ferat ab altero a sub attestacōne
 immobilis veritatis p̄pter qd a
 lege a iure p̄cipitur qd testes non
 deponāt nisi iurati. **D**icēdū ergo
 qd h̄ dictū intelligit de testimo
 niū qd est in forma a racōne testimo
 niū qd quidē verā racōne testimoni
 niū nō habet si xp̄s solus p se di
 cat qd dicit q̄uis verū fit qd dicit
Qz autē dicit **J**oh. viij. **I**p̄e cau
 sā subiūgit dicens **E**t si ego testi
 moniū phibeo de meip̄o. verū est
 testimoniū meū. qz nō sum sol?
 a iō forma testimoni verā efficit
 quādo ab alio q̄ immobilis est ve
 ritatis cōfirmat. **H**oc ego est qd
 dicit: **S**i ego: discrete a singulari
 ter diuisus a discret? a pr̄e: testi
 moniū phibeo de meip̄o: discre
 to a pr̄e: testimoniū meū: a pr̄e

discretū: nō est v̄x: hoc ē q̄uis
posset eē v̄x in re testificata non
tamē verā habz testimoniū ratio
nē a formā. ij. **Coz. x.** Nō em̄ qui
seipsū amē. il. p̄ba. est s̄ quē de
us amēdat. **Prou. xxvii.** laudet
te alien? a nō os tuū extrane? a
nō labia tua (ali? ē) q̄ est immo
bilis veritatis qui mētiri nō pōt.
Prou. xiiii. testis fidelis nō mētī
tur (q̄ testimoniū p̄hibz de me) p̄
de mōstracōez sue p̄tatis in operi
b? meis **Jo. viij.** Ego sū qui testi
moniū p̄hibeo de meip̄so a testio
niū p̄hibz de me p̄z qui misit me
hic autē aliū est in p̄sona nō in
natura. p̄. **Joh. vli.** Tres sūt q̄
testimoniū dāt in celo pater a v̄
bum a sp̄ssanct? a h̄i tres vnū
sunt (a scio) p̄ vnā quaz cū ip̄so
habeo scienciā. vel scio qz vos p̄
demonstracōez op̄ez scire facio.
(qz v̄x ē testimoniū ei?) **Heb.**
ij. In nos cōfirmata est cōtestāte
deo signis a portētis a varijs v̄
tutib? a sp̄ssancti distribuōm
bus s̄m suā voluntatē a ideo dīcī
tur **Job. x.** In p̄sona iudicōz p̄
testimonia veritatis instauras te
stes tuos cōtra me (q̄d p̄hibz de
me) **Prou. xij.** Labiū veritatis fir
mū erit in p̄petuū q̄ autē testis ē
repētanus cōnnat linguā mēd a
cī. qn̄ em̄ deponit testis iurat vt
imobili inuocata veritate firmuz
fit quod dīcīt. quādo autē de? te
stificatur ip̄o testimonio immo

bilis efficiatur veritas. **Mū. xxiiij.**
Non est deus vt homo vt men
atur neqz vt filius hominis vt
mutetur **Cytū p̄mo.** Promisit
qui non mentatur deus. omne er
go iudiciū faciendorum a facto
rum a iudicandorum xp̄i est v̄x
(Vos misistis ad iohannem.)
Hic incipit ostēdere inexcusabi
litate non credenciū sue verita
ti a sicut dīcūz est testificate. ha
bet autem duas partes. In qua
rum p̄ma ostendit testimonioz
immobilitatem que veritatez dī
ctorum a factorum suorum ostēdūt
imobile In secūdo autem ostē
dit accusabiles: quia post tot te
stimonia credere noluerunt ibi:
Et non vultis venire ad me: In
p̄mo h̄oz q̄tuor iduāt testiōnia
scz ioh̄is. op̄ez p̄ris a scripturaz
p̄ que p̄bat suoz dīctorum a scōrū
immobilitatē In p̄rio h̄oz a dīcī te
stioniū ioh̄is ab eis req̄sītū a q̄
ab ip̄so hoc testimoniū nō fuit p̄
curatū s̄ ab illis a testificātis cō
mendacōez. dīcīt ergo **Vos nō
ego misistis ad ioh̄anem** bapti
stam sicut supra habitū est quā
do miserunt iudei ad iohannem
ab iherosolimis sacerdotes a leui
tas vt interrogarent euz tu quis
es (a testimoniū p̄hibuit verita
ti) **ioh̄anes.** quia confessus ē se
non esse quod non erat a non ne
gauit se esse quod erat scz q̄ erat
v̄x p̄currens a non verbum

et fuit p̄cursor et nō rex et fuit lucifer et non sol. sup̄ p̄. **I**psos testimoniuꝝ michi p̄hibetis q̄ nō dixerit q̄ nō sum ego xp̄us. puer. x. iij. **T**estis fidelis nō mentit̄. **J**o. p̄. **D**ixit in testimoniuꝝ vt testimoniuꝝ p̄hiberet de lumine. **E**go autē claritate qua clarificōne indigeā (ab hominibꝫ) qui sepe clarificāt non clarificāda (nō accipio) vt ego in meip̄o clarior appareā. **E**go em̄z sicut deꝫ clarior esse nō possum p̄s. **D**ixi dñō deꝫ meꝫ es tu qm̄ honorū meorū non eges. **E**t scdm̄ humanā naturāz nichil adiciat michi ab hōine qz ab instāti cōcep̄ōnis mee plenū sum grā et sapia et spiritū accipi nō ad mensurā et ideo testimoniuꝝ ioh̄is pro vobis querētibꝫ factuz q̄uis michi nullā adiecerit claritatē. tamen vobis adicere debuit veritatis cognicōem. q̄ autē in hoc sensu loquat̄ patet p̄ hoc qd̄ sequit̄ (h̄ec dico) q̄ michi q̄ ad me nichil adiciat (vt et vos salui sitis) per testimoniuꝝ ioh̄is qd̄ vos inuitat ad veritatis cognicōem. **Q**uidā tamē cōtra hoc qd̄ dicit claritatē ab hominibꝫ nō accipio p̄ hoc qd̄ dicitur. **J**oh̄. vi. **D**e petro h̄ autē dixit significās q̄ morte clarificatur? esset deum. **P**hil. p̄. **M**agificabit xp̄s in corpore meo siue p̄ vitā siue p̄ mortē ego ab hōinibꝫ claritatē accipit deꝫ ergo et xp̄s. **R**espōsio dicēduꝝ

q̄ aliud est clarificari deū in hōie et aliud p̄ hōiem et aliud ab hōie. **I**n hōie clarificat̄ deus quocies clarus in vita et virtutibꝫ hōinis ostēditur et sic clarificat̄ xp̄s in om̄ibꝫ sanctis sicut et m̄gificat̄ et sic intelligit̄ dictū apostoli. ad phil. p̄mo. **P**er hōiem autē clarificatur quāto clarus p̄dicatur et glorificat̄ vnde **A**ug⁹. gloria est clara cū laude noticia. **S**ed ab hōine clarificat̄ quāto hōino claritatis eius est causa et aliquid adicit claritati et hoc mō nō clarificatur xp̄s ab hōine s̄ a patre. **J**o. xvij. **C**larifica me pater ap̄d te metip̄m claritate quā habui priusq̄ mūdus fieret ap̄d te et hoc modo dicit q̄ claritatē ab hōine nō accipit s̄ potius ip̄i iudei acceperūt a ioh̄ane clariore cognicōnem xp̄i q̄uis nō p̄fuerit eis qz nō p̄manserūt in lumine claritatis nec xp̄s facit mencōnē de hac clarificōne p̄pter se. h̄ec dicit vt salui fiāt p̄ime. **T**imo. ij. **Q**ui vult om̄em hōinē saluū fieri et ad agnitiōem suā venire (ille eāt lucerna) **E**cce cōmendatio ioh̄is in testimonio q̄ clarificauerit cognitiōem hōinū. **E**rat em̄ lucerna p̄s. **P**aravi lucernā xp̄o meo vt p̄ lucernā ad solē veniat. **O**culi em̄ egrī tenebris assueti lucē puam bene sustinent et nō magnā nisi paulatī manuducātur in p̄uis. **E**āt ego lucerna (ar̄des) p̄ caritatē

et zelū ignescētē **Eccl̄. xlviii.** surrexit helyas q̄si ignis verba ei? ardebant quasi facule **Lu. xv.** Nōne accēdit lucnā et evertit domuz et querit diligēter donec inueiat **Prōv. vlf.** Non extinguet in nocte lucerna eius. ardebat em̄ zelo caritatis. nutriebat autēz ignis humore pietatis **Mat. xxv.** prudentes autē virgines sumpserūt oleum secum in vasis suis cū lāpadibus **Cant. viij.** Lampades eius lāpades ignis atqz flāmarum aque multe nō poterāt extingue caritatē dei in ipso (et lucēs) **Bernb.** lucere vanuz. ardere parū. ardere autē simul et lucere edificatorū. arsit em̄ caritate et luxit veritate. **psa. lxiij.** Egrediatuz vt splendor iust? eius et saluator ei? vt lampas accēdatur **Job. xxix.** Omnipotēs custodiebat me et lucerna eius splendebat sup caput meū (vos autē) sicut homines vaitatis amatores (voluistis ad hōiā) in qua putabatis qd p vobis et statu synagoge loq̄retuz (exultatē) corā homib? (in luce ei?) hoc est exēploz et doctrine quā aliquñ qñ ad eum existis acceptastis et hoc si tunc voluistis etiāz in toto testimoniū ei? accipere debetis et sic debetis credē michi qz michi testimoniū phibuit **Job. xxix.** Ad lūmē eius ābulabā in tenebris. **Jo. p.** Non erat ille lux s; vt testimoniū phiberet de lumine. **Luce**

vndecimo. **Nemo** accendit lucernam et ponit eam sub modio. s; supra candelabrū vt qui ingrediuntur lumen videāt. vnde nō de lucerna s; de instabilitate iudeorū fuit et inuidia et malicia eoruz qd in lumine lucerne nō pmanserunt. qz statim vt iohānes lucerna ardens et lucens testimoniū de xp̄o phibere constanter cepit iudei auersi sunt a lumine ipsius maxime cum dixit eum filium dei eē et sponsum eccl̄e et de celo venisse et hōi alia que **Job. iij.** sunt notata. an̄ hoc at exultauerūt in tāto lumine lucerne exeuntes ad eū et pctā sua cōfidentes. et hoc ē qd dicit (Ego autē habeo testimoniū mai? iohāne) secundū est in quo induat testimoniū op̄ez **Di** cit autē tria scz testimoniū op̄ez cōez. op̄m virtutē et autoritatē et op̄ez testificacōez. De op̄acōe dicit. ego autē p me faciēs habeo. qz in naturali potēcia habeo testimoniū qd in me testificat eē vtutē diuiaz mai? dignitate et efficacia cōuincēde veritatis iohāne. qz iohānes est testimoniū extra. vtus autē op̄ez est intra me. Itēz iohānes testatus verbo op? autē probat effectuz. Vnde licet iohānes digito alieno demonstraueit me opus est ipse dei digitus qui diuinitatem in me ostendit sicut effectus pprius suā ostendit causā **Jo. iij.** Qui de celo venit super

omnes est. opa autē de celo veniūt
 et iō testimōia illorū omne alienū
 viciūt testimōiū **Jo. x.** Si mi
 chi nō vultis credere opib? credi
 te. testimoniū em opiso em cōvin
 at sciēciā **Jo. xv.** Si nō fecisset
 opa inter eos q̄ nemo alius fecit
 peccatū nō haberēt. nunc autē ex
 causācōnem de suo peccato nō hnt
 (Opa em) Tangit hōz testiomi
 orū autoritatē et efficacā dicens
 opa em p̄cipue miraculoz (q̄ de
 dit michi) p̄ geneācōnē eternā
 (pat) q̄ ab eterno me genuit in
 q̄ splendebāt omīs fulgoēs sācto
 rū qm̄ me genuit v̄tutē michi de
 dit et sapiām quib? redimē vole
 bat mūdū p̄s. Exvtero an̄ lucife
 rū genui te in splēdoribz sanctorū
 hoc est in q̄ splendet omīs racōes
 v̄tutes et cōsilia sanctitatis omīū
 sāctorū in grā et gloria in vltimis
 tēpib? manifestanda (vt p̄ficiā
 ea) hoc ēvt ad p̄fectōem deducā
Deut. xxxij. De p̄fecta sūt opa et
 omīs vie ei? iudicia. date magni
 ficēciā deo nostro. Vñ et pat̄ in
 ipō manet p̄ indiuisiōnē essenāe
 et v̄tutis et hec opa in ipō et cū ip
 so p̄ficiūt **Jo. xiiij.** Pat̄ in me ma
 nēs ipse facit opa **Joh. iij.** Me?
 ab? est vt faciā volūtātē p̄ris mei
 et vt p̄ficiā opus ei? (Ipsa opa
 q̄ ego facio) cū p̄rē **Jo. v.** Pater
 me? vsq; mō opatur et ego opor
Jo. xvi. Nō sum sol? qz pat̄ me
 cū est (testimoniū p̄hibent de me)

ficut effect? p̄bat causā **Actu. x.**
Petrā sūt bñfaciēdo et sanādo op
 p̄slos oēs a dyabolo qm̄ de? eat
 cū eovñ **Math. xij.** Et **luc. xi.** Si
 in digito dei eicio demōiā p̄fecto
 puenit in vos regnū dei. testificā
 tur autē opa (qz pat̄ me misit)
 hoc est in ip̄s opib? legacōnis
 mee p̄ opera p̄bo autoritatē p̄ris
Jo. viij. Qui me misit meū est
 et nō relinqt me solū qz q̄ placita
 sunt ei facio semp (Et q̄ misit me
 pater) terciū est testimoniū dicit
 duo. p̄mo em ondit testimoniū
 p̄ris. et secūdo r̄ndet taāte obiecti
 omi quā possz facere scz qz testio
 niū p̄ris non erat eis manifestū.
Nō creditur autē nisi ap̄to testi
 monio. dicit ergo: q̄ misit me in
 mūdū pater **Jo. xvi.** Exiui a p̄rē
 et veni in mundū **Gal. iij.** Misit
 deus filiū suū natū ex muliere. fa
 ctū sub lege ipse inuisibil̄ pater
 (testimoniū p̄hibuit de me) inuisi
 bilis suggerēdo cordib? veritatē
 ficut iohi fecit et p̄phetis et sāctis
 q̄ me recipiūt. Ponuit autē et in
 voce in baptismo et in mōte t̄nsfi
 guracōnis **Joh. vi.** Nemo venit
 ad me nisi pater me? traxerit eū
 hoc autē testimoniū est p̄ internā
 inspiracōem **Joh. xv.** Sp̄s q̄ a
 p̄rē p̄cedit ille testimoniū p̄hibet
 de me. hoc autē exp̄mit **Gal. iij.**
Quia estis filij dei misit de? sp̄m
 filij sui in corda vrā clamātē **Ab**
 ba pat̄ et sic testificat q̄ in filio

substantiali sūt adoptati i filios
Sic ei testimonio scie clarificat
filiū suū p̄r etern? **Jo. xvij.** Pat
clarifica filiū tuū vt fili? tu? clari
ficz te. qz autē possent dicē qd il
lud testimoniu in cordib? suis nō
p̄ceperūt. ideo s̄biūgit neqz vocēz
ei? qd dicit q̄tuor q̄ ex parte eoz a
culpa eoz ipediūt h̄mōi testimo
nij cognicōez in ip̄s. p̄mū est qd
(neqz vocē ei?) hoc est intellectu
vōis (vnq̄ audistis) qz sic dicit
Glō. qz nō aure carnali. s̄ tm̄ spi
ritualit̄ capit vōis ei? intelligēs.
q̄uis enī vox p̄ris siue in h̄mōibz
siue in scripturis siue in sbicā cre
atura aliqn̄ sonuerit. tm̄ intēcō vō
is nō nisi inter? aure reuelata ac
cipit **Joh̄ij.** vocē q̄si aure leuis
audiui a q̄i furtiue suscepit auis
mea venas susurr̄ij ei? **3. Re. ix.**
sibil? aure tenuis a ibi dñs a qz
aures nō tenues factis s̄ infideli
tate a carnali s̄sū scripturaz ob
nubilatis. iō nō auditis auz eo q̄
dicit audia qd loq̄tur in me de?
Gal. p̄. aū placuit ei q̄ me segre
gavit ex vtero mris mee a voca
uit me p̄ grāz suā vt reuelarz fili
um suū i me **Mat. xvi.** Caro a s̄a
gnis nō reue. ti. s̄ p̄r me. q̄ in cel
e (neqz specē ei? vidistis) eo qd
inuisibil̄ sit sp̄s ei? s̄ hoc intelli
git de visioe cognicōis ei? qz car
nali intellcū pleni dē vt ē intelli
gē a vidē nō potuerit **Exo. xxxij.**
Nō videbit me homo a viuet. s̄

est hūana vita a intellcū me non
videbit qz sicut dicit **Wermes** ter
megist? vix mente attingitur auz
mētis ades om̄ino a carne auer
titur **Jo. p̄.** nemo vidit deū vnq̄
Sz hoc ē vt videt qd dicit **Joh̄.**
xij. q̄ vidz me vidz a p̄rē. qz
mentis intellcū s̄siderat virtutez
p̄ris in ip̄o a hoc nō est n̄ intellcū
q̄ a carne sepatur sic dicit ter me
gist? **Est** ei de? in corp̄alis a n̄o
vidz eū in sp̄e corp̄ali n̄ in sbicā
creatura a hoc mō multi viderūt
deū in corp̄ali sp̄e **Gen. xxxij.** Vi
di dñm facie ad fa. a sal. fr̄a ē aia
mea. s̄ hoc mō nō loquit hic do
min? s̄ pot? qz in visioe sp̄em di
uinitatis ei? nūq̄ cognouerūt a
iō rep̄sibiles sūt. qz s̄ carnal̄
in eis ipediuit intellcū qz a vocē
dñi audierit sic dicit **Exo. xxxij.** Lo
q̄bat dñs ad moyse facie ad fa
ciem sic solet h̄o loqui ad amīcū su
um. s̄ s̄ totū fiebat in sbicā crea
tura a iō redarguit eos dñs qz p̄
h̄mōi audit? a visioes ad intelle
ctualē dei cogcōez nō puenerit et
h̄ ē qd dicit qd nec vocē dei itellcū
lit a sp̄ualit̄ p̄ceperūt nec p̄ visio
nū sp̄es ad sp̄ualē itellcū puene
rūt a t̄cō dicit causā (a) h̄ ē qz (v̄
bū ei?) h̄ ē dei aure auditū vel in
scriptuis lectū (n̄ h̄ētis) ad intel
lectū sp̄ualē (i v̄b) h̄ ē i corde v̄io
(manēs) glō. p̄ qd possitis v̄re
ad ei? cogcōez. manz ei v̄bū ap̄d
eū q̄ v̄bi capit intellcū a h̄ v̄mit

ad verbū auditū et ad speciem dei
 cognitiōem et visionē intellectuā
 le. **Jaco. p.** In mānitudine susci
 pite verbū insituz qd pot saluare
 aias vestras. **Insitū** em dicit qz
 iuxta racōem est naturalē nō lon
 ge exns ab ipā **Deut. xxx.** Juxta
 te est valde sermo in ore tuo **Rō.**
x. Prope est verbū in ore tuo et in
 corde tuo hoc est verbū qd p dīca
 m? **Illi** autē p carnalē intellectu
 quē nō a spū sancto s; a sevbo ap
 plicauerūt longe se a dei verbo et vi
 sio veritatis effecerūt. qz p itelle
 ctū spūalem verbū in eis nō mā
 fit. **Joh. viij.** **Sermo** me? nō ca
 pit in vob **Et** attēde qz dixit **Ne**
 qz vocē eius audistis neqz spēz vi
 distis ad testionij cōmendacōez
 qd aurb? audis deceptorū esse
 p̄t qz audies nisi habeat discre
 cōez spūtuū nescit vñ veniat aut
 qvadat. **Similit** etiā spēs visa
 forte est qnqz dyaboli tñsfigurā
 tis se in angelū lucis. **ij. Re. vi.**
Ero spūs mēdax s; visio intellectu
 alis nūq̄ decipit **Dan. x.** Intelle
 ctu op? est in visione. **Qz** autē in
 intellectu nō p̄cipitur culpa eoz fu
 it. q̄ manēs verbū qd nō tñsit in
 corde non posuerūt. adiūgit autē
 q̄rto causā oīm istorū dīcēs (qz
 quē misit ille) **pat̄ scz** (huic) vos
 in sermōe suo (nō creditis) et iō
 impossibile est qz ad dei noticiā
 p̄ueiatis **Heb. xi.** **Vine** fide im
 possibile est placē dō **Bernard?**

quāmo displicere necesse est et at
 tēde qz dicit nō creditis huic qz
 s; monib? eius nō crediderūt et iō
 nec fidē informē habuerūt et qz
 fundamēto omis boni caruerūt
 nullū bonū dīne cognitiōis pote
 rat esse in iph **P̄s.** **Dixerūt** exima
 nite eximanite vsqz ad fundamē
 tū in ea **Ysa. liij.** **Dñe** quis credi
 dit auditū nostro et brachiū do
 mini cui reuelatum est? **q. d.** car
 naliū nulli. **Rō. xi.** **Qd** querebat
 isrl̄ h̄ non est cōsecut? - electio at
 cōsecuta est ceteri vero execati sūt
 quare qz non ex fide s; q̄si ex opi
 bus **Jo. viij.** **Si** nō credideritis
 qz ego sū p̄manebitis in p̄ctis
 vris (**Perutam** sc̄pturas) **Qr̄**
 tū est testionij sc̄pturarū **Duo**
 autē dicit scz impat sc̄pturarū
 scrutamū **Et** secūdo oñdit in h̄is
 suum esse testionij **Dicit** ergo
 scrutamini: hoc est p̄fundato in
 tellcū s; tñt spūalem intellectu
 inuestigate **P̄s.** **Beati** q̄ scrutan
 tur testimonia ei? **Lr̄a** em non fa
 ciat scire s; spūs. **ij. Cor. ij.** **Lr̄a** oc
 cidit spūs autē viuificat. **Prou.**
ij. **Si** sapiētiam inuestigaueris
 si q̄sieris q̄si pecuniā et q̄si thesau
 rū effodeis illā tunc intelligēs et
 morē dñi. **p. Cor. ij.** **Spūs** omia
 scrutat etiā p̄funda dei **Job. xxv**
ij. **Profūda** flumioz scrutat? est
 et abscondita p̄duxit in lucez (**In**
 q̄bus) sc̄pturis (putatis vitam
 eternā h̄ere) hoc est doctrinam

vite cū tñ me qñ cōtrariū scriptu
re repudiatis **Mat. xv.** nosse te
est cōsumata vñ? q scire iusticiam
tuā q virtutez radix est immōli
tatis **Eze. p.** spūs vite erat i rotis
hoc est in scripturis (**Et ille**) scri
pture (sūt que testimoniū phibēt
de me) **Act. x.** huic ōnes pphē te
stimoniū phibēt remissionē pec
catorz accipe p nomē ei? **Lu. xxii**
ij. Oportz impleri ōnia q scripta
sūt in lege moyfi q pphē q psal
mis de me **Act. xvij.** Apollo pu
blice vincebat iudeos ōndes per
scripturas eē dn̄z ih̄m xpm. **Nō**
ergo q in testimonio sūt qtuor te
stes filij qz in testimonio sunt qtu
or. s. veritatis demōstracō. verita
tis cōfiracō. veritatis imobilitas q
ipaveritatis veritas. demōstracō
āt fiebat p ioh̄ez. cōfiracō p opa
fortissimā. imobilitas p attestacō
nē p̄ris. veritas at ōndebat ex scri
pturis q mēiri nō poterāt eo q
p̄cesserāt a spū veritatis q penes s̄
qtuor q fulciūt ōē testimoniū. vera
tas ista qtuor testimonia acipiūt
ordināt at ordie rethorico. s. qñ
de faciūt nō simpliciāt. s̄ i opione
iudeoz q sic min⁹ ē p̄suades ioh̄.
testimoniū qd̄ putabāt eē sbordia
tū. magis at eī fide faciūt testimo
niū opin qd̄ fiebāt eē nigromā
tice fcū. **Adh̄** at magis fide fecit
p̄ris reuelacō. s̄ hoc est iabāt eē
deceptorū. qz sepe tales fallūt re
uelacōnes. maxie at apd̄ eos per

suasit testimoniū scripturaz q idō
vltio rethorico ordie est positū qz
rethores allegacōes q magis mo
uēt aūm iudicis vltio ponūt vt te
naci⁹ mēorie iudicis iprimatur.
s̄ sunt ergo ista testimonia (**q nō**
vultis venire ad me) hico stēdit
ex cūctōe istorz testimoniōz iude
os incredulos inexcusabiles eē
Diuidit at in tres ptes **In** qz p
ma ōndit qz soli⁹ malicie ē q non
ignorācie vel ipotecie qz ad ipsuz
nō cūtant **In** scda ōndit qd̄ ma
xie ipediat ne cūtant **In** tciā at
qz p̄ hoc iuste acūsatur. **Dicit**
ēgo i p̄ria qz soli⁹ malicie ē q ad
ipsū nō cūtūtur. **Et** cū hoc dicit
ta. qz p̄mū ē q malicia volunta
tis ē q nō cūtūtur. scdo ōndit il
li⁹ malicie causaz. q tco illi⁹ eius
de malicie certissimū signū. dicit
ezgo: q nō vultis: ac si dicat q̄uis
fatis p incōtradiabilia inducū q
cūcti testimonia tñ ad me venire n̄
vultis ex sola malicia vñ volūta
tis qz n̄ aliud ipedit vos nisi odi
um cōm me cceptū. **Cōm** s̄ obia
tur **Act. 3.** scio fr̄es qz p ignorāci
az fecistis sic q p̄ncipes vri. s̄ ad
h̄ dō q q̄uis verā de ipō sciaz nō
habuerūt tñ p̄p̄ testimonia q idu
cta sunt vebemētē de ipō hēbant
suspiciōem q de facili vimbilē ig
norāciā q quo ad hoc d̄z q nemo
impediuit eos nisi malicia volun
tatis. qz ignorācia de q petr⁹ loq̄
tur in adib⁹ de facili fuit vimbil⁹

et hoc est quod dicit et non vultis. quod
 d. non obstat nisi mala voluntas ve
 nire ad me per fidei dei comem (ut
 vitam eternam habeatis) nunc in spe
 et in futuro in re et ita nec veritas vos
 cominat nec permissio vite vos tra
 hit **Job. xxi.** Dixerunt domino deo recede
 de a nobis sciam viam tuam nolu
 m? **Jo. viij.** Quare loquamur meam
 non cognoscitis quia non potestis au
 dire sermonem meum **Jer. ij.** Duo
 mala fecit populus meus? dereliquerunt
 me fontem aque vive et foderunt sibi
 cisternas: cisternas dissipatas con
 tinere non valentes aquas. fodere enim
 cisternas dissipatas est querere fal
 sos sensus in scripturis que nullam con
 tinet aquam gratie abluentem a peccatis
 et despiciere intellectum spirituales de
 christo que ubertim fundit aquas peccata
 abluentes et concupiscentias refrigerantes
 (Claritate) hinc est in quo dicit
 huiusmodi malicie causa sed duo dicit. primum
 enim homini dicitur et movet suspi
 cionem. scilicet autem malicie et pertinacia
 eorum dicitur causa. Dicit ergo cla
 ritate ac si dicat non dico hoc ut con
 uerfi ad me faciatis me coram homi
 bus clarum vel clare dignitatis sicut
 doctor clarificat ex multis discipu
 lis quia ego claritate humanam talem
 (ab hominibus) in laude hominum (non ac
 cipio) hoc est non quod vel accepto
Gal. i. Si adhuc hominibus placere
 christi serui non eum. **Ps.** Confusi sunt
 quoniam hominibus placet. hoc est placere
 intendunt quoniam deus spreuit eos (si

cognoui) veritate et iudico sicut ve
 ritatis amicus et testis (quia dilecti
 onem dei non habetis in vobis) Si
 enim deum diligeretis pro certo plus di
 ligeretis illum quam ei inter omnes plus
 est similis et quem patet plus se dilige
 re ostendit **Jo. xv.** Odio habuerunt
 me et patrem meum **Jo. viij.** Si patet
 vester esset deus diligeretis utique me
 ego ei ex deo processi per. Retribue
 bant michi mala pro bonis et odium
 pro dilectione mea (ego veni) missum
 in mundum (in nomine patris mei) hoc
 est expresso notante quia patet in me
 fit per indivisibilitatem eandem et pote
 re sicut probantur inducta quatuor testi
 monia (et) tunc veritate ipsa iudici (non
 receperitis me) **Jo. i.** In propria venit
 et sui eum non receperunt et hoc facere
 non potuistis nisi ex odio veritatis
 quod vobis est contraria (Si alius vene
 rit) sicut antichristus (in nomine suo)
 quod signis mendacibus usurpabit
 (illum recipietis) per hoc arguitur quod
 iudei per nimium erunt qui ad antichristum con
 uertentur **Gen. xlix.** Fiat dan colu
 ber in via cerastes in semita mor
 des ungulas eam ut cadat ascenso
 ei retro. De dan enim creditur nasci
 tur antichristus et ideo dicitur coluber
 colens umbram odies veritatis lucem
 in via quam in lege carnali observa
 da iudei incedunt et cerastes que est
 coluber tortuosus et propter superbi
 am cornutus in semita iacetis qui ad
 hoc venturum messiam expectant cri
 stum venisse negantes mordens per

infidelitatez vngulas q̄ finis est
equi et finalē statū synago-
ge vt cadat ascēlor hui⁹ eq̄ qui
est iude⁹ retro āt̄xp̄i errore⁹ quē
retro hoc ē in postremis t̄pib⁹ re-
cipiet. ij. **Thess. ij.** extollēs se sup
ōne q̄d colit̄ ita vt in tēplo dei se
deat oñdens se tāq̄ ip̄e sit deus et
ibidē post pauca qz caritatis veri-
tate nō receperūt mittet de⁹ opa-
cōem erroris vt credāt mēdaō
vt iudi cētur oēs q̄ nō crediderūt
veritati. p̄s. **Cōstitue dñe legisla-**
torē sup eos q̄ em̄ legislatorē cri-
stū cōtēnūt. legislatorē āt̄xp̄m su-
p se cōstitutuz hēbunt (**Quō vos**
potestis credere) hic oñdit quid
maxie impedit ne cōtēnūt **Et dic-**
tria scz impedimētū credēdi et per-
fide dūsiōnis ad xp̄m et causā im-
pedimētū et f̄cō inuit q̄d pmoueit
eos ad credēdū si hoc haberēt in
seip̄s. dicit ergo: quō potestis cre-
dere: qz sic dicit Aug⁹. q̄ q̄uis
credere sit grā fidelū posse at̄ cre-
dere om̄ū. tñ q̄d diu ē obstaculū i
ip̄s hoc potētia non disponit ad
actū. qz p̄ impedimētū fidei sēper-
cor remanet excecātū **Ysa. vi.** ex-
ceca cor populi hui⁹ et aures ei⁹
agguā et oculos ei⁹ claudē ne for-
te videāt oculis et aurib⁹ audiāt
et corde intelligāt et cōtātur et sa-
nez eos **Deb. iij.** **Videte fr̄es ne**
forte sit in aliquo v̄r̄m cor malū
incredulitatis discedēdi a deo vi

uo (qui gloriaz ab inuicē accipi-
stis) hoc est oñem glām accepta-
tis q̄ est ab hoīe et nō ab ipsa veri-
tate. vñ glō. cur nō credāt s̄bdit
nō qz nō est apta veritas. s̄ qz su-
perbia eos excecāt et ambicō lau-
dis q̄ appetit de se estiar qd̄ i se
nō hēt et sup alios se efferre. hūi-
litas aut̄ soli? dei glāz q̄rit ei⁹ so-
li placē appetit. vñ hoc ē impedi-
mentū dūsiōnis p̄ fide qd̄ hic in-
duāt. glā em̄ hui⁹ seculi impedi-
mentū est fidei **Eccā. x.** qd̄ sup bis
terra et cinis **Ih̄e. ix.** **Nō gl̄et sa-**
piens in sapia sua et nō gl̄et for-
tis in fortitudine sua et nō gl̄etur
diues in diuicijs suis **Sapiēs i**
sapia nō gl̄andi accipiat exēplū
salomonē qui p̄t̄ muliēs p̄dola
adorauit. iij. Re. iij. fortis in forti-
tudine nō gl̄andi accipiat exem-
plū s̄p̄sonē q̄ p̄t̄ mulierē exce-
cat? tr̄xit molā philisteis **Judic.**
xvij. diues in diuicijs nō gl̄andi
accipiat exēplū purpuratū diui-
tē q̄ sepult⁹ ē in inferno **Lu. xv.** h̄
em̄ ābicōis glā ne terrēa amitta-
tur pt̄as ip̄edit dūsiōnē p̄ fidei de-
uocōez. vñ ec̄ **Jo. xi.** **Ne forte vei-**
ant romani et tol. no. lo. et gētē et
iō ab illo die cogitauerūt eū inter-
ficere (et glāz q̄ a solo deo ē) que
est laus dei in hūanitate cordis
ex manifestacōne dñe veritatis
qz de⁹ verax apparuit i hoc q̄ oia
pm̄issa impleuit in xp̄o. hoc em̄
a solo deo est. qz nullis hominuz

meritis est acq̄sita (non q̄ritis)
 quāmo illā sup̄primē et extingūē
 mitebātur et gloriā in dei pt̄ate si
 bivfurpaē cū tñ ipse dicat **Ysa-**
xlviij. Gloriā meā altei nō dabo
Jere. ix. In h̄ gloriē q̄ gloriat̄
 sciē et nosse me. **p. Coz. ij.** Ut ne
 mo gloriē in t̄tib? **p. Coz. iij.**
 Nō gloriētur om̄s caro corā illo
 mūdi em̄ gloriā spreuit vt dicit
 greg? fili? dā ppriā gloriā nō q̄
 fuit. **Joh. viij.** Ego gloriā meā
 nō quero p̄s. Quid gloriaris in
 maliciā et? In carne em̄ gloria
 et vile ē. instabile est. vanū est.
Et vile sit. p. Mach. iij. Quis
 gloria sterc? et v̄mis est t̄odie ex
 tollit et cras nō iuemet. De insta
 bilitate **Ysa. lx.** Om̄s caro fenū et
 om̄s gloria eius q̄si flos femi ex
 ficcatū est fenū et cecidit flos qz
 spūs dñi sufflauit i eo: ad flatū
 em̄ venti siue spūs statū exiccat
Et vana sit. p̄. xxxi. Fallax grā
 et vana pulchritudo. vñ herodes q̄
 gloriās interpretatur cū extollere
 tur in vana glā consumptus v̄mi
 bus expiāuit. **Actu. xij.** (Nolite
 putare) **Dic** tāgit tertiū qd̄ est
 in deorū inexcusabilitas. **Dicit** at̄
 tria. s. se nō esse vel fore accusato
 re s̄ moysen. v̄erū esse eoz̄ accusa
 torē et accusacōnis ratiō em̄. dicit
 ergo. **Nolite** putare tā prauū ali
 qd̄ vel tam durū aliqd̄ de me esti
 mātes (qz ego) q̄ p̄sonā iudicis
 gero quā in iudicō exhibebo (ac

cusatur? s̄m̄ vos) qz alia est p̄
 sona agētis et alia est persona iu
 dicis (ap̄d̄ p̄rēm) in districto ex
 amine nō ei nūc veniūt iudicem
 s̄vt saluē. In futuro autē veniā
 vt iudicē et ideo tūc neminē accu
 sabo qz. s. nulli? suz̄ aduersari? s̄
 om̄mū cōmunis iudex. Ita puū
 vt magnū audiens accusatores
 autē sunt in iudicio plures. **Accu**
sat ei cōsciēcia p̄ peccati testimoniū
 accusat legislator p̄ legis t̄ngres
 sū vel obmissum p̄ceptū. accusat
 custodiēs angel? p̄ custodie siue
 p̄ditū effectū. accusat diligēs p̄
 latus p̄ sollicitudis siue op? p̄di
 tū. **Accusat** male edificat? proxi
 mus p̄ malū sibi datū exemplū.
Accusat om̄s creature p̄ vtutis
 siue p̄ditū obsequiū. De cōsciēcia
 quidē dicit **Rō. ii.** Testimoniū red
 dēt illis cōsciēcia ipsorū et inter se
 inuicem cogitacōnū accusancū
 et defendendū in die quo iudi
 cabit dñs occulta hominum s̄m̄
 euangelū meū. De accusacōne le
 gislatoris dicit **Dic** ē q̄ vos ac
 cusat moyses. **Math. v.** Esto con
 sciēs aduersario tuo cū es cū eo in
 via ne forte aduersari? tu? tradat
 te iudici et iudex tortoi et mittaris
 in carcerē. amē dico tibi nō exhibi
 tōe donec reddas nouissimū qua
 drantem. **Aduersarius** em̄ est v̄er
 bū legis dīne vt dicit glō. De ac
 cusante angelo **Ysa. xix.** Angeli
 pacis amāe flebūt qz ad mōnū

flendū se habebunt dū ostēdūt
q̄ inutiliter custodierūt **I**bere-
li. Curauim? babilonē et non est
curata relinquam? eā. hec em̄ sūt
verba āgeloz inutiliter custodiē
ciū **Ysa. xlix.** Dixi inuanū labo-
raui sine causa fortitudinē meaz
cōsumpsi **De platoz diligēcia p-**
dita dicit in psal. **Quadrāginta**
annis p̄rimus sui generaciō hu-
ic et dixi semp̄ h̄ij errāt corde **Spi-**
vero nō cognouerūt vias meas.
Quadrāginta anni sunt dies ad
penitēciam deputati sicut dicunt
sancti qz quadragenari? p ptes
suas ad quinq̄ginta surgit qui-
nis iūbileū remissiois signat qz
p penitēciaz p̄cā habet remissio
p̄cōrum et ideo etiā ab ecclia que
retere remissionē deputat **De accu-**
sacōe p̄ximi cui p peccatū suū
ocasio p̄dicōis. dicit in psal.
Foderūt aū faciem meā foueā **Et**
itez iuxta iter scandalū posuerūt
michi. **Inde** est qd̄ dicit **(Est qui**
accusat vos moyses) qui p datā
legē vite vester erit aduersarius
(in quo vos speratis) q̄ in lege
sua defendamini qz legez nō ad
finē sue intēcōm̄ deducētes accu-
sabitur ab ipso **Rō. ix.** finis ei
legis x̄ps ad iusticiā om̄i credenti
et ideo dicit **Dan. vii.** q̄ libri aperti
sūt h̄ ē libri legū dator **Apo. xx.**
Mortui pusilli et magni iudicati
sūt ex h̄ijs q̄ scripta sūt in libris
(Si ei crederetis moysi) rācō ē

denacōis et inexcusabilitatis qz
si credētis moysi spūaliter eū in-
telligētes (foris tā) hoc aduerbiū
euētus nō dubiū notat in scia x̄
h̄ mobilitatē significat liberi ar-
bitrii ex pte iudeoz q̄ poterāt cre-
dere et nō credere. dicit ergo: forsi-
tā (credētis et michi) **Eze. ij.** Si
forte audiāt et q̄scāt qz domi? ex-
spectās est (de me ei ille scripsit)
qz eū in om̄i scriptura sua atten-
dit. vñ **Lu. ix.** Cū eo in mōte ap-
puit vt testis veritatis quē itelle-
xit i figura legis **Lu. xxiii.** optz i
plei om̄ia q̄ in lege moysi et p̄p̄he-
tis et psalmis scripta sunt de me-
(si at illi? h̄is nō creditis) qz spi-
ritualit̄ eas intelligē nō vultis.
Lu. xv. si moysē et p̄p̄has nō au-
diūt nec si ex mortuis q̄s resurre-
xerit credēt. h̄re aut̄ ille h̄m **Cr̄s.**
sūt **Deu. xviii.** vbi dicit p̄p̄has su-
scitabit vobis de fr̄ib? v̄ris tāq̄
me audietis euz (quō verb̄ meis
credetis?) quz ille credibilior sit
ap̄d vos et sit missus vt viā ad
me facēt sic frenā ducūt ad cele-
stia **Jo. 3.** dixi vob̄ tr̄ea et nō credi-
tis quō si dixerō vob̄ celestia cre-
detis? p̄. **Cor. xv.** nō p̄? qd̄ spūa-
le h̄ qd̄ aiāle. deinde qd̄ spūale est
qz tr̄enū et aiāle p̄p̄cō ata capa-
itati nr̄e māducūt ad spūale et
ap̄d itellēcū carnalē spūale n̄ p̄ci-
p̄it nisi p̄ aiālis et terrēi similitudi-
nē intellēcū eleuet **Osee. xii.** Ego
visiones multiplicavi eis et in

mamb? pphetar? assimilatus fū
 Iō enī similitudines multiplicat
 vt p multa corporalia vnuz p sua
 deat qd̄ ē spūale Ps̄. Tūc locu
 tus es in visioe factis tuis et dixi
 sti posui adiutoriu sup potētem
 h̄ est ergo qd̄ dicit **Ca. vi.**

Dicitur hoc ab ihs) **D**icitur
 incipit agere de manifesta
 cōe verbi s̄m ptatem q̄
 creaturas trāsmutat ad seipm̄ Et
 hec ps̄ habet duas ptes In q̄rū
 p̄ma p̄mittit miraculū hui? ptā
 tis oñsiuū In secūda autē ponit
 doctrina ex miraculo sumpta ibi
 amē amen dico vobis q̄ritis me
 nō qz vidistis signa. **A**dhuc an
 terior istarū p̄ciū diuidit in du
 as. In q̄rum p̄ma ponit miracu
 lū panū qui sacramentū eucaristie
 signat. In secūda autē declarat
 suā ptatem ad hoc faciendū in ele
 ctis ibi Ihs̄ autē cū cognouisset
 qz venturū ē. **A**dhuc autē p̄ma
 istarū p̄ciū in tres diuidit In q̄
 rū p̄ma ponitur ea q̄ antecedūt
 hoc miraculū sicut mouēcia ad h̄
 qz fiat In secūda ponitur ea que
 faciūt ad hui? miraculi p̄fectōez
 ibi. **D**icit ergo ihesus facite homi
 nes etc. In t̄cia ponitur cōsequē
 cia h̄ miraculū et ip̄m magnificā
 cia ibi vt autē impleti sūt. In p̄
 ma barū quicqz notātur **T**angit
 p̄mo necitas miraculi ex pte loci
 cōmunitis q̄ erat desertū In q̄ escu
 lentū et potulentū nō inueniebatur

secūdo tangit necitas ex pte mul
 titudis que ex vie lōgitudie labo
 rauerat et ad loca refectōnis veni
 re nō poterat **T**ercio tangitur neci
 tas ex pte loci p̄prij q̄ motib? an
 ctus fuit et aq̄ Ita vt facile discer
 sū ad loca p̄pria remeādi nō pre
 bebatur. **Q**uarto vero tangitur cōueniē
 cia ex pte t̄pis festiui in q̄ aliqd̄
 diuinū oñdendū fuit qd̄ cenā fu
 turā eucaristie demonstraret quō
 xero necitas describitur ex pte sūp
 tuū qui aliūde nisi p̄ miraculū nō
 suppetebat. **D**icit ergo p̄mo: **P**t?
 hec: nō quidē cōtinue qz p̄cedēs
 factū est in festo p̄tecostes et trā
 sijt totū t̄ps illi? annū vsqz ad pa
 scha futurū qm̄ ioh̄e iā in carcerā
 to d̄ns in sc̄do anno p̄dicatōis
 an̄ pascha hoc p̄fecit miraculū et
 om̄ia facta illi? anni trāsjit ioh̄es
 tū p̄pter hoc qz ab alijs euāgeli
 stis vidit illa sufficēter eē des̄c̄p
 ta et nō voluit supflu? esse. tū etiā
 p̄pter hoc qz illa suo p̄posito nō
 apte cōgruūt. istud t̄n̄ ponit qd̄
 etiā **M**ath. xiiij. et **L**uc. ix. et **M**ar
 ce. vi. cōtinet. p̄pterea qz quedā
 ad instructōnem discipulorū p̄tē
 necia de potēcia d̄mitatis verbū vi
 dit ab alijs om̄issa et maxie qz
 doctrinā cene corp̄is et sanguinis
 eius q̄ ex hoc miraculo orta sunt
 om̄is cōmuniter om̄iserāt et ideo
 etiā hoc miraculū nō nisi ad hoc
 inducit vt locū habeat sequēs in
 structio quā verbum incarnatū